

For Comigun Cagay latoro.

4

Q2:38.2117C

N28

180019

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ஸௌமிய நாராயணை நம:

திருக்கோட்டியூர் கேஷத்திர மகத்துவம்.

ஸ்ரீ பீர்மாண்டபுராணத்திலும்

ஸ்ரீ பீர்மகைவர்த்தத்திலும்

சொல்லப்பட்டது.

இஃது

புதுக்கோட்டை ஸம்ஸ்தானம்

திருமெய்யத்திலிருக்கும்

பாஷ்யம். அ. ராகவாச்சாரியரால்

தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

ஷை ஸம்ஸ்தானம்

மகா-ரா-ஸ்ரீ மகா ராஜ ஸதஸ் வித்வானும்

ஷை ஸம்ஸ்கிருத காலேஜ் வைஸ் பிரின்ஸிபாலுமான

காளி. வங்கீபுரம். ரங்காச்சாரியார் அவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு

ஷை ஸம்ஸ்தானம் ராமச்சந்திரபுரம்

ஸ்ரீமான். தி. நா. முத்தையா செட்டியார்,

F. R. S. A. அவர்களின் பொருளுதவியால்

கும்பகோணம்

ஸ்ரீ கோமளாம்பா அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விலை]

1923.

[அண் 5

Q2:38.2117C

N28

180019

அறிவிப்பு.

பெரியாழ்வார், பூதத்தார், பேயார், திருமழிசைப்பிரான், திருமங்கைமன்னன் இவ்வாழ்வார்கள் மங்களாசாஸனம் செய்த “திருக்கோட்டியூர்” என்ற கோஷ்டி சேஷத்திரத்தின் மகிமை யானது வடமொழியில் பிரமாண்ட புராணத்திலும், பிரம்மை வர்த்தத்திலும், உரைக்கப்பட்டுள்ளதை புதுக்கோட்டை ஸம்ஸ்தானம் ராமசந்திரபுரத்திலிருக்கும் ஆஸ்திகபுத்தியுள்ளவரும் தர்மசீலருமான ஸ்ரீமான் தீ. நா. முத்தையா செட்டியார் F. R. S. A. அவர்கள் திருமெய்யம் சேஷத்திரமகத்துவம்போல் இதையும் தமிழில் மொழி பெயர்த்து அச்சியற்ற விரும்பியபிரகாரம் யான திருக்கோட்டியூர் ஸ்ரீ உப வே. வித்வான் பெரிய தொட்டயாச்சாரியர் ஸ்வாமியும் ஸ்ரீ உப வே. வித்வான் ஸ. ஸ்ரீராம தேசிகாச்சாரியார் ஸ்வாமியும் கிருபைகூர்ந்து தந்தருளினஸம்ஸ்கிருத அச்சப்பிரதியையும் பிராசீனமான கையெழுத்துப்பிரதியையும் ஸரி பார்த்து எனது அறிவிக்குத் தக்கபடி திருமெய்யம் சேஷத்திரமகத்துவம்போல் இதையும் மொழி பெயர்த்து ஷெ. செட்டியார் அவர்களின் பெரும் பொருளுதவியினால் அச்சியற்றியிருப்பதை ஆஸ்திகர்கள் அங்கீகரிக்கக்கோருகிறேன்.

இங்ஙனம்,

திருமழிசை. பாஷ்யம். அ. ராகவாச்சார்யன்.

திருமெய்யம்

ஊராதும் விவ்ருணாதி ராவவஸுயொ மொஷீ
வாஸீஸஸுயக் உத்யுபுலுணா ஸுகீய யநதஃ ஸ்ரா
வெபாதி ஸஜுபுணாடி | உதெதுதவிஜுஷொ2திதொ
ஷஜநகம் ஸ்ரீ விஷுஸுஸுதொஷணம் ஸொலுயாக்
வாதாம் ஸுதாதி ஸகலம் ஷிஸுராக் ஸுஸம் ஊயவஃ ||

மொஷீவாஸீ நாயகவெலவஸு
ஸ்ரீராவவாயெபா விவ்ருதிம் தநாதி |
உபுராண உதாஹவிஸுநிபுஜவெஷுஃ
ஷிஸுரநுஜம் ஸுஸவிதொகநெஷுஃ ||
உதி

காவி.. வஸ்ரீவாஸம் ஸம்ஸாஸாயபுஃ
நவஸாஸுபுராஸீஸ விசுக் ஸஸாஸுஷஸுஃ

Vice Principal
H. H. The Raja's College,
PUDUKKOTAH.

ஸ்ரீ ஸௌம்யநாராயணை நம:

சிறப்புப்பாயிரம்.

நேரிசைவெண்பா.

மாயவனார் கோட்டிநகர் மான்மியத்தை வாய்மையுற
ஏயவட ஸூலிலிருந்தபடி.....தூய
தமிழ் வசனமாக நன்கு தந்தான்றண் மெய்யத்
தமிழ்துறழ் சொல்ராகவனாமால். (1)
தந்தவதனைத் தணியாப்புகழொடச்சில்
முந்தவுயர முயன்றளித்தான்—இந்துதனை
நேர்முகன முத்தையவேள் நீள்ராமசந்திரபுரம்
ஆர்வணிகர் கோமான்வன்.

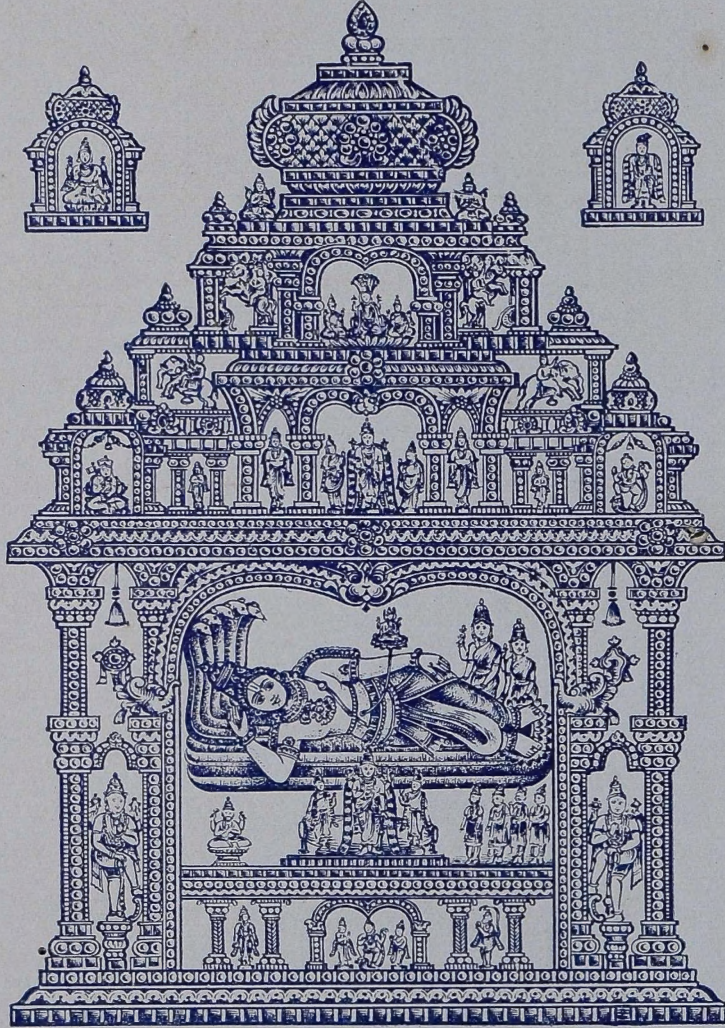
இங்ஙனம்,

நெடுவை திரு இராமஸ்வாமி அய்யங்கார்,

இயலிசைவித்வான்,

S. B. ஹைஸ்கூல்

இராமச்சந்திரபுரம்.

திருக்கோட்டியூர்
அஷ்டாங்கவிமரினம்

ஸ்ரீ ஸௌரே நாராயணாய நம: ||

ஸ்ரீ மொஷீவா ராஜாஹாது விஷய ஸூத்ரிகா ||

திருக்கோட்டியூர் மணிமையின் அட்டவணை

சுய்யாய: |

விஷய: ||

ஸங்கதி

அத்யாயம்.

- க தீயுகெழுஞ்சுபுஸம்ஸா. தீர்த்தம் கேஷத்திரங்களின்
புகழ்ச்சி.
- உ ஷெவெஹிபுரணுவயொ தேவர்கள் ஹிரண்யவதத்
வாயவினாஹமவதுத தையோஜித்தலும் பகவான்
ஹிரணுவயபுகிஜ்ஜா உ செயத ஹி ர ண்ய வ த ப்
பிரதிக்களுயும்.
- ந ப்ரஹ்மகயா பிரஹ்மாதரின் கதை.
- ச நுலிஹாடுவஹமவது நரஸிம்மரூபபகவான் செ
தஹிரணுவயகயா, ம்த ஹிரண்யவதக்கதையும்,
கடிவெஹிபுரணுவய கதம்பமகரிஷி, பிரம்ன் தந்
ஹிதாஷாஹிபிரநஸஹ தருளின அஷ்டாங்க விமா
மவஹாராயநம்,ஸ்ரீஸௌரேனத்தில் பகவானே ஆராதித்
நாராயணரவிஹபாவஸூ, தலும் ஸ்ரீ ஸௌமிய நாரா
யணன் ஆவிர்பவித்தலும்.
- ரு வாராஹவஸா ஹமவ புருரவராஜன் பாகவதர்களை
தாநயநடி | வரவழைத்தல்.
- க மொஷீவாயுராஹமவ திருக்கோட்டியூரில் பாகவத
தஸுரேஜி: ஹம் உ | பூர்த்தியும் பலமும்.
ஹிஹகெவதெது பிரம்மைவர்த்தத்தில்
- க ஹமவசுக்கு தஹிரணுவய பகவான் ஹிரண்யவதம் செய்
வடுவடுகொகரகூடா | துலோகத்தை சகித்தது.
- உ வுணுநியிராஜகூத புண்ணிய நிதிராஜன்செய்த
கெஷயபுஹம் உ | பணியும் பலமும்.

ஸ்ரீ: ||

ஸ்ரீ ஸுளகீ நாராயணாய நம: ||

ஸ்ரீ மொஷீக்ஷேத்ரு ஶாஹாதூ லக்ஷ்மீ ||

வ்ருஹாணவ்ருராணெ வ்ருதிவாழித்யு ||

வ்ருரா க்ருதயுமெ தாத ! நாராஜாவ்ரு ஶஹாஜுநி: |
வ்ருயொநிஜுவஸூதாஜமகிதஸூ ஶநிர்யு || 1 ||

வ்ருஹாணம் ஸவ்யுதொகாநாம் ஸ்ருஷ்டாராஜிவெஸூரயு |
ஸ நாராஜா ஶஹாதெஜா: ப்ருணிவத்ராவிவாஜி வ || 2 ||

தாஷ்டாவ ஜெவஜெவெஸம் ஸவ்யுதொகவிதாஜெயு |
ஸஜெதஸெவ்யுராநம் ஜுநிவிஸநகாஜினி: || 3 ||

நாராஜ:—

ஜெவஜெதயெ தாஜம் யஜுவெஷ்டாதெ நம: |
ஸாஜெவஜாதெ தாஜயவ்யவவெஷ நம: || 4 ||

யஜூய யஜுவதயெ யஜுமஹூய தெ நம: |
வெஜாய வெஜவதயெ வெஜவெஜாய தெ நம: || 5 ||

ஸ்ருஷ்டா க்ரும் ஸவ்யுதொகாநாம் ரக்ஷக்ரும் விதாஜெய: |
ஸஹாரக்ரும் ஹவநு ! ரம்ஸூராணாஜீஸ்வர: || 6 ||

க்ரும் ஸிஜிஸம் வஷ்டாரஸூரோஜாரொ ஶஹதவ: |
க்ருஜம் ஹதிஸஜிஸம் ஸயா ஸாஹா க்ருஜெவ வ || 7 ||

விதிவெஷ்டுஸ்ரு வெதா வ க்ருஜெவாலிநாயக: |
ஜெஸம் ஜெவாஸுஸம் ஸவ்யுஜெஸ்ருஷ்டா || 8 ||

திருக்கோட்டியூர் கேஷத்திர மகிமை.

பிர்மாண்டபுராணத்தில் சொல்லப்பட்டது.

தாமரைமலரில் ஜனித்த பிரமணை ஸேவிப்பதற்கு, முன் கிருத யுகத்தில் ஸகல ஜனங்களுக்கும் அக்ஞானத்தை நீக்கி, பகவத் விஷய ஞானத்தைக் கொடுத்து பகவானைத் தந்தருளும் நாரத முனிவர் ஸத்தியலோகம் சென்றார். (க)

அங்கு எல்லாவுலகங்களையும் படைத்த ஈசனாகிய பிர்மாவை மிக்க தேஜஸையுடைய அந்த நாரதர் நமஸ்கரித்து, தன்பெயரையும் சொல்லி, தேவர்களுக்கு நாதனான இந்திரனுக்கும் ஈசனாய், (உ) ஸநகாதிகளால் நாற்றிசைகளிலும் ஸேவிக்கப்படும் ஸர்வலோக பிதாமஹரான பிர்மாவை ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார். (ங)

ருக்வேதமூர்த்தியாய், யஜுர்வேதஸ்வரூபனாய், ஸாமவேதாத்மாவாய், அதர்வ வேதசரீரான தமக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறேன். (ச)

யஜமானனுமாய், யாகத்தில் ஆரதிக்கப்படும் பொருளாய், வேள்வியாகி, + வேதமாகி, வேதபதியாகி, வேதத்தாலறியத் தக்க தமக்கு வந்தனம். (ரு)

பொருள், காந்தி, மகிமை, வீரியம், முயற்சி, வித்தி ஆகிய குணங்களால் நிறைந்த தேவரீர் எல்லாவுலகங்களையும், படைத்துக் காத்துக் கெடுத்து ஈசனுக்கும் ஈசனாகிறீர். வித்தியும், தேவர்களுக்கு ஹவிஸ்ஸைக் கொடுக்கும் சொல்லான ஸ்வாஹா ஸ்வதா வஷட் காரமும், பிரணவமும், தவமும், ஆஜ்யம் (நெய்) ஹோமம் அக்கினி இவைகளும் தாமேயாகிறீர். (எ)

அறிவும், அறியத்தக்கவனும், அறியுமவனும், மந்திரமும், மந்திரப்பொருளும், மந்திரத்தையுபதேசிப்பவனும், ஸர்வலோகநாதனான தாமே. (அ)

+ வேதமாகி என்றது—வேதத்தின் பூர்வபாகமாகி.

உ ஸ்ரீ மொஷீவாரகாமாதேய பூயோராய்யா :

ஸவபுஜே நயோ டெவஸாக்ஷாதம் கரீராவந !

விஸுஜிசு ஸவபுஜோகா உ ஸவபுஸவெபுஸுரோ கமோநு ||

நநிஸெ டெவபெவெஸ் நநிஸெ கரீராவந !

நநோ ஹிரண்யமஸ்தாய ஹரயே ஸஹராய உ || ||க௦||

கதபா உ காரணம் காயபுத் ததம் உ க்ஷுபெவ்ஹி !

விபுராவிபெந் க்ஷுபெவெஸ் ! ஸத்யாஸதெந் க்ஷுபெவ உ || ||க௧||

ஸவபுஜெவநியோ டெவஸவபுஜெவநியஸ்யா !

ஸவபுயஜகீயஸம் உ ஸவபுயஜகீயமவந்யா || ||க௨||

நநிஸிபெந் தபுயே துஹ்ய ஜமதாரண காரண !

ஸநெஷ்வாபெந் உ ஸம்ஹநெந் ஜமதாம் உ துராதந || ||க௩||

தததாயபுவிசாஸாய மூணானூபெவயுபெஷ !

நநோ விஸுஸுஜெ துஹ்ய ஹபெயாஹபெயா நநோநநி ||

ஹவநம் உ துவபுக்ஷுபெவம் ஸம்ஸுநிய நாரபெ !

தஸிஹ்வாபெந் வஸாசு கணோநாநி கமோநிநி !

ஸஹாணம் வரிவபு உ மொஷீவாரகாமாதேயே தபு || ||க௪||

கண உவாஉ

வபுயிவா உ துரநாயாம் தீயபாநி விவிபாநி உ !

கமோவாதகஸாந்யாயம் ஸெவ்யாநி கபுதஸுநிநி ||

சுநிதாநி ஸபா ஸம்ஸெபெந்நாம் ஹவிதாதநாடி !

நிஸெஷிகபுதவாபாநி ஸபெந்நா கீகரானி உ || ||க௫||

ஸநி தெஷு ஸபாவ்யாதா மஹா விஷுவபெஷ்வா ||

காமாயகாநா கீஸெஸு ஸஹஸு கமோநநி !

நிஸெஸுதாஸவபுவவந் தீயபாநிநி தநோதநா ||

ஹிரயேந நிவபுதா தஸாநாநிநி உ ||

திருக்கோட்டியூர் கேஷத்திரமகிமையில்-க-வது அத்தியாயம்.உ

தாமரை மலரை ஆஸனமாய்க்கொண்ட தேவரீர் ஸர்வமந்திர ஸ்வரூபமான தெய்வமாய் எல்லாவற்றையும் ஐயித்து, அனுபவித்து, ஸர்வேசுவரனாய் மஹானுகிறீர். (க)

தேவதேவர்களான இந்திராதிகளுக்கும்சனாய் கமல மலரை ஆஸனமாய்க்கொண்டு, பிரமனாயும், விஷ்ணுவாயும், சங்கரனாயும் விளங்கும் தமக்கு வந்தனம் செய்கிறேன். (கஉ)

ஈசனே ! தாம் கர்த்தாவும், காரணமாயும், காரியமாயும் அதன் பயனாயும், கலக்கமும் தேற்றமுமாய், மெய்யினோடு பொய்யுமாய் விளங்குகிறீர். (கக)

ஸர்வதேவஸ்வரூபனாய், ஸகல, +வேதமாகிட்டுவேள்வியாகி, வேள்வியின் பயனுமாகிறீர். (கஉ)

நான்முகனே ! ஐகத்துக்கும் பிரகிருதிக்கும் காரணமாய் மும் மூர்த்தியாய், ஐகத்தைப்படைத்து காதத்துக்கெடுத்து நிற்கும் தமக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறேன். (கங)

அவ்வவகாரியங்களை நடத்த ரஜோகுணத்தையடைந்து ஸகலத்தையும் படைக்கும் தமக்கு அனேகந்தவை நமஸ்கரிக்கிறேன். (கச)

இவ்விதம் நாரதமுனிவர் நான்முகனை வட்குணபூர்ணனை பகவானாக எண்ணித்துதித்து நின்றபிறகு குறிப்பறிந்த “கண்வர்” என்ற மகாமுனிவர் உத்தமமான திருக்கோட்டியூர் மகிமை விஷயமாய் பிர்மாவை நன்றாய் வினவகிறார். (கருஇ)

நாற்றிசைகளாலடங்கிய விசாலமான பூமியில் நல்ல மனஸையுடையவர்களால் தங்கள் பெரும்பாவங்களை நீக்கிக்கொள்வதற்கேற்பட்ட அநேகபுண்ணியதீர்த்தங்கள் ஸேவிக்கத்தக்கவைகள். (கசுஇ)

அவைகள் பரமாத்மத்தியான நிஷ்டர்களான ரிஷிகளால் பாவங்கள் யாவையும் விலக்கி, மோக்ஷத்தைத்தரும் தீர்த்தங்களென்று ஆசிரயிக்கப்பட்டுள்ளன. (கஎஇ)

எங்கும் நிறைந்த விஷ்ணுவின் பாதத்திலிருந்துண்டானதால் “கங்கை” என்னும் நதி எப்பொழுதும் பிரலித்தி பெற்றது. (கஅ)

அக்கங்கையானது மகாத்மாவான சங்கரன் முடியில் தங்கிய மாலே போன்று, பூமி அந்தரிக்ஷம், ஸ்வர்க்கம் ஆகிய மூவிடங்களில் நின்று தீர்த்தங்களுக்குள் உத்தமோத்தமமாய், பகீரதனால் பூமியில் கொண்டுவரப்பட்டதால் “பாகீரதி” என்று பெயர்பெற்றிருக்கிறது. (கசு)

+ வேதமாகி—வேதத்தின் உத்தரபாகமாகி

§ வேள்வி—பகவானுடைய ஆராதனம்.

௩ ஸ்ரீ மொஷ்வார ஜோஹாதெய்யுயரோத்யூயம் ॥

தஸ்யூரவீரெ வரம் காலீ ஜோதிசுசுதூதநுததீ ॥ ॥௨௦॥

தஸ்யூ கீதநஜோதூண ஸவபுவாவக்யொ ஹவெசு ।

ஸா மஜூ ஸவபூதீயெபூஷா நெஷூ ஸவபூமயபூஷா ॥

நஜூஷா உ ததவீயபூம் தீயபூநாஜோதஜம் ஹி ஸா ।

சுவமயவீதி வாவாநி யஸ்யூ ஸபூதநஜோதூதம் ॥ ॥௨௧॥

சுனஸூலிவபூணபூ உ நஜீ நாஜா ஸாஸூதீ ।

ஸவபூதீயாபூயிக்ர வ்ஸாம் ஸவபூவாவஹரீ ஸாமா ॥

நூணாம் ஹபூதரம் தீயபூம் துஜஹபூ ஜஹாநஜீ ।

ஸொனொ நஜம் வுணூதஜம் தீயபூஜாஹூபூநீவிணம் ॥

யஜோநா ஸஜநபூதீ யாஜிநீயதநுபூஷா ।

தீயபூநாம் தீயபூஜிதி யா ஜநூதெ ஜோநிவிஸூஷா ॥

யஸ்யூரவீரெ ஸ ஹவாநு நநூமொவஸூதம் பூஹம் ।

நஜதெ ஸஹ மொவீவிஸூஷாநநூதாவஹம் ॥

கூநூஸ்யூ ஸாவாஜாரூஹூ வகெசு காலியஜீபூநூ ॥௨௨॥

யஸ்யூரவீரெ ஜஹாநஜூஸா உ ஸவபூதிஸாயிநீ ।

ஸாஜிவூஷாரிணீ யசூ வெஷூடொஸஸ ஜஹாயிரிம் ॥

யநூதிகா ஸிரொயாயபூ நநொரவி ஸூரொரவி ।

தசு கெசூதூ ஸவபூரொகெஷூ விஷூரொகூதிவாவா ॥

திருக்கோட்டியூர் சேஷத்திரமகிமையில் க-வது அத்தியாயம். ௩

அக்கங்கையின் கரைமேல் உத்தமமான “காசி” என்ற மோகூத்தைத்தரும் சேஷத்திரமொன்றுளது. அக்காசியின் பெயரைச்(உய) சொல்லுவதாலே ஸர்வபாபங்களும் விலகும். அத்தகைய மகிமையுடைய “கங்கை” என்ற நதியானது தீர்த்தங்களுக்குள் சிறந்ததால் எல்லா பலத்தையும் தரக்கூடியதாயிருக்கிறது. (உக)

அதற்கப்பால் “நர்மதை” என்றநதியானது தீர்த்தங்களுக்குள் உத்தமமே. அந்த தீர்த்தத்தை ஸ்பர்சிப்பதால் பாவங்கள் ஓடுகின்றன. (உஉ)

பிறகு பூமிக்குள்ளாகவே கொஞ்சதூரம் ஜலப்பிரவாஹத்தை யுடைய “ஸர்ஸ்வதி” என்று பெயர்பெற்ற நதியானது ஸகல தீர்த்தங்களுக்கும் மேலாய் மனிதர்களின் ஸகல பாவங்களையும் விலக்கி சுபத்தைத் தரக்கூடியதாயிருக்கிறது. (உ௩)

அதற்கப்பும் “துங்கபத்திரை” என்ற பெரு நதியானது மா னிடர்களுக்கு மங்களத்தைத் தரும் புண்ணிய தீர்த்தமாக இருப்பதுடன் மேற்குக்கடலை நோக்கிச் செல்லும் “சோணம்” என்ற நதியானது புத்திமாண்களால் புண்ணியதீர்த்தமென்று நிர்ணயிக்கப் பட்டிருக்கிறது. (உ௪)

அதற்குப்பின் யமனோடுடன் பிறந்த கருத்த நிறத்தையுடைய “யமுனை” என்ற நதியை புண்ணியதீர்த்தங்களுக்கும் புண்ணியத் தைத்தரக்கூடியதென்று முனிவர்கள் எப்பொழுதும் எண்ணுகிறார்கள்.

ஏனெனில் எந்த யமுனைக்கரையில் ஐசவரியம், விரியம், யசஸ், காந்தி, அழகு, ஸாமர்த்தியம் ஆகிய குணங்களோடு கூடிய பிரபுவான பகவான் நந்தகோபன் குமாரனாய் ஸத்துக்களுக்கு ஆனந்தம் உத்பவம் இவைகளைச் செய்துகொண்டு கோபிமார்களுடன் சூரவைகோத்து கரைநின்ற கடம்பையேறிக் காளியனுச்சியில் நடனஞ்செய்து விளையாடினாரோ, ஆகையால் இந்த யமுனை தீர்த்தங்களுக்குள் சிறந்தது. † (உ௬இ)

மகாநதியான அந்த யமுனைக்கரையில் முற்கூறியவைகளில் சிறந்ததான “ஸ்வாமி புஷ்கரிணி” தீர்த்தமிருக்கிறது. அதின்கரையில் “திருவேங்கிடமாமலை”யொன்றிருக்கிறது. (உ௭உ)

அந்தத்திருவேங்கிடமலையின் திருமண்ணை நரர்களும், சுரர்களும் சிரவியில் வகிக்கிறார்கள். அத்திருப்பதியானது ஸகலலோகங்களிலும் சிறந்த விஷ்ணுலோகம்போன்றது. (உ௮இ)

† இது யுகாந்தர விஷயம்.

சு ஸ்ரீ மொஷீவாஸா கோஹாதே₃ ப்ரயகோய்யாயம் ||

ததஸத்யவ_ததக்ஷெத்ரு_தநநெ (வண்ணெ) வண்ண_த
வயொததெ ||

யஸூதி கோநவஸூக்ஷாஸ_தஸ யாதி வரபோம் மதி_த || ௨௬ ||

ததொ டெவீ வ காவெஸ்_த நஜீநா_தபோ_ததகோ நஜீ ||

சுநயவாவக்ஷயக்ஸ்_த வண்ணா_த வண்ணக்ஸ்_த தயா || || ௨௭ ||

வாநாதி ஸகமாநு மொகாநு ஸஹஸ்யா_தஸா_தரிவொஜிதம் ||

ஸவெபுஷா_தம் தீயபுஸம்வாநா_தம் வரம்_ததீயபு_ததீநா_தததீ ||

ஸெஸாநா_தம் வுஷ_தஹொ யஸூ_தபுஷ_தஹொநா_தபி வவபுதம் ||

ததம்_த க்ஷெத்ரு_தம்_த கீஹாவி_தஷொஸவபு_தபோ_தகிகரம்_த வரபு || || ௨௮ ||

ப்ரஸஸஜீ_ததிகா யஸி_தநா_தகி_தஹெதொவி_தபு_தஸெஷதம் ||

மொடெ யாயபு_ததெநி_தத்யம்_த டெவம_தஸவபு_ததா_தநவெ_த || || ௨௯ ||

ஐஷ_தவிசி_தரி_ததி_த பூர்தம்_த யயாதீயபு_ததீநா_தததீ ||

யஸி_தநு யிரள_த ஸெஷ_தபோ_தநம்_த வு_தரெ_தரவி_தவ_தம_தஸ_தரெ_த ||

வரம்_த நா_தலி_த ஸ_தபி_த வா_தவி_த யயா_த வி_தஷொ_தபி_தஹா_தத_தநம்_த ||

தஸு_த க்ஷெத்ரு_தஸு_த வ_த தயா_த வர_தநா_தலி_த ஸ_தபி_த வ_த வா ||

மொஷீக்ஷெத்ரு_த வி_தஸெ_தஷெ_தண_த தீயபு_ததீ_தவி_த கீஹா_தபோ_தத_த ||

பு_தஸபு_தநா_தபு_தஸு_த வா_தவா_தநி_த வி_தம_தயம்_த யா_தநி_த நி_தஸ_தய_த || || ௩௦ ||

வி_தபோ_தநா_தபு_தவ_தபு_தலா_தமெ_த தம்_த ஸ_தபி_ததீய_தபு_த ஜ_தயா_தஸ_தய_த ||

ஸூ_தநம்_த வ_தகார_த ஹ_தம_தவா_தநு_த க_தபி_தவா_தவொ_தபூ_த கீஹா_தபோ_தநி_த ||

ஸ_தவெ_தபு_தஸ_த போ_தநி_தவி_தஸூ_தய_தபு_தம்_த ஸ_தகெ_தண_த வ_த ஸ_தஹா_தபி_தரெ_த ||

ஸெ_தவி_ததம்_த வி_தசி_தம_தஸ_தவெ_தபு_தநி_தபு_தத_தபூ_தஸா_தம்_த ம_தரெ_தண_த ||

தஸூ_ததா_தவ_தஹா_தம்_த ஸ_தபி_தகோ_தலீ_தபி_தர_தவ_தஸூ_த || || ௩௧ ||

ததொ டெவீ தா_தபு_தவ_தணீ_தபு_த வூ_தரா_த ப_தக்ஷி_தண_தஜா_தஹ_தவீ ||

வா_தநா_ததி_தஸ_தகமா_தநு_தத_தபூ_தநு_ததீ_தயெ_தபு_தந_தஷா_தபீ_தஸ_தய_தபு_ததா_த

திருக்கோட்டியூர் கேஷத்திரமகிமையில் க-வது அத்தியாயம். ௪

அதற்கடுத்து “ஸத்தியவிருதம்” (காஞ்சிபுரம்) என்ற அளவற்ற புண்ணியத்தைத் தருமதாய்ச் சிறந்த கேஷத்திரத்தில் எவன் தீராடுகிறானோ அவன் அந்தமில் பேரின்பத்தையடைவன். (௨௯இ)

அதற்கப்புறம் நதிகளுக்குட்கிறந்த “காவேரி” என்ற நதியானது பிறருடைய பாவங்களைப் போக்கிப் புண்ணியத்தைத் தரும் புண்ணியவதியாய் எல்லா ஜனங்களையும் உதித்த சூரியன்போல் பரிசுத்தம்செய்து உலகிலுள்ள தீர்த்தக்கூட்டங்களுக்கும் உத்தம தீர்த்தமாயிருக்கிறது. (௩௦இ)

*அதற்கப்பால் மலைகளுக்குட்கிறந்ததாய்கால் “விருஷபாசலம்” (திருமாலிருஞ்சோலை மலை—அழகர் கோவில்) என்ற ஸ்ரீவிஷ்ணு கேஷத்திரமானது எல்லோருக்கும் மோகூத்தைத்தரக்கூடியதாய் உத்தமமாயிருக்கிறது. (௩௨இ)

அந்த கேஷத்திரத்தின் திருமண்ணை தேவர்கள், கந்தர்வர்கள், தானவர்கள் தங்களது நெற்றியில் மோகூத்தையடையவேண்டி தரித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். (௩௩இ)

அந்த விருஷபாத்திரியில் தேவர்களாலும் பூமி தேவர்களான பிராமணர்களாலும் இஷ்டவித்தியைத் தரக்கூடியதென்று ஸேவிக்கப்பட்டு உத்தமமென்று பிரவித்தமான தீர்த்தமொன்றிருக்கிறது.

மகாத்மாவான விஷ்ணுவுக்குப்போல இந்த விருஷபாத்திரிக்கும் மேற்பட்டதும் ஸமமானதும் கிடையாது. (௩௪இ)

அதற்கப்புறம் “கோஷ்டகேஷத்திர”த்தில் (திருக்கோட்டியூரில்) மிகவும் ஆச்சரியநரமான தீர்த்தமொன்றிருக்கிறது. அந்தத் தீர்த்தத்தைப்பார்ப்பதினாலேயே ஸகலபாவங்களும் நாசமடைகின்றன.

அஷ்டாங்க விமானத்திற்குக் கிழக்கிலுள்ள சுத்தஜலத்தையுடைய அந்தத்தீர்த்தத்தில் மஹாத்மாவாய் “கதம்பர்” என்று பெயர் பூண்ட மாமுனிவர் ஸநானம் செய்து வித்தியடைந்திருக்கிறார். இந்திரானுவன் ஸகலரிஷிகளுடனும் வித்தர்கள்(௩௭இ) கந்தர்வர்கள், அப்ஸரஸுக்கள் இவர்களுடனும் ஸேவித்து நிற்பதால் அந்த தீர்த்தமானது பரிசுத்தமாயும் பாவங்களை விலக்கக்கூடியதாய்மிருக்கிறது. (௩௯)

அதற்கப்பால் தென்திசைக் கங்கையான “தாம்ரபர்ணி” என்ற நதியானது பதினெட்டு தீர்த்தங்களுடன் சேர்ந்து ஸகல மனிதர்களுக்கும் பரிசுத்தியைச் செய்கிறது. (௪௦)

௫ ஸ்ரீ மொஷீவா ராஹாநெது ப்ருயரொய்யாயி ||

வனதெஷ்வலிவ ஸவெஷு மொஷீ க்ஷெத்ரும் ப்ருஸஸ்யுதெ |

பவித்ரும் உ பவித்ராணாம் சிஷ்டாநாம் உ சிஷ்டே || ||சக||

புண்ணாநாம் புண்ணிதாயம் ஸத்ராநாம் ஸதுரேததி ||

ஹுகிசுகிசாரம் திவ்யம் விஷ்ணு: ஸ்ர.நகிநுததி || ||சஉ||

சுநாவ்ராதகலிக்ரீயம் ப்ருஷ்டொகரிவாவரடி |

ப்ருயஸாரிவிவ ப்ருய: பாவநாநாம் பாவநடி ||

க்ஷெத்ராணாரிவிவ க்ஷெத்ரும் மொஷீ க்ஷெத்ருநுததி ||சங||

புண்ணம் ப்ருஸஸ்யோய்ஷெ. மக்ஷிக்ஷிதிவிவபுநடி |

மொஷீ க்ஷெத்ருஸ்ய ராஹாத்ரபுவணம் பரிபுர்தெ ||

மொஷீ க்ஷெத்ருஸ்ய ஸத்யம் ந ஹிதம் ந ஹிஷிதி ||சரு||

ஜிஹாயாம் பரஸாம் யுக்யா ஸத்யம் ஸத்யம் வஜாஜிஹடி |

மொஷீ க்ஷெத்ராநாம் க்ஷெத்ரும் நாவி நாவி ஜமதயெ ||

நெதிரெஸ உ தவஸிசிசுரணம் ஜாஹலீததெ |

கூர்ணக்ஷெத்ருவஜாநாநி ஸ்ரீமொஷீராநு த்ருயம்மெஷ ||

தஸுநாஸஸுஸுநாஸாவி ப்ருவணாஜிவி வாஸத: |

மொஷீ க்ஷெத்ருஸ்ய சிநுஜா யானி விஷ்ணு: பரம் படி ||

வஸுநாராயாதித்யனேஹம் ரொசெஷ்டுணடி |

தஸ்ய க்ஷெத்ருஸ்ய ராஹாத்ரவாஜநஸமொவரடி || ||சக||

வாவம் விஜ்ஞாவயாரோஸ ப்ருஹணெ உ ஸயம்ஸுமெ |

கணேநாச சிஹாதெஜா சிநுநாசுதரோசுநி: || ||ரு||

வனதஹ்ருவாதம் டெவஷிபுநாரொ சிநிஸததி: |

ஸாஸுபாநஸஹ்ருவணாசு கூதம்ஹயசுமெயிவாநு ||ருக||

திருக்கோட்டியூர் கேஷத்திரமசீமையில் க-வது அத்தியாயம். ௫

இவ்விதம் இப்பொழுது சொல்லப்பட்ட கேஷத்திரங்களுக்குள் கோஷ்டிகேஷத்திரமானது மிகவும் சிலாக்கியமானது. அதிக பரிசுத்தமானது. மிக்க மங்களமானது. நிகரற்ற புண்ணியமாகி(௪௧) றது. உத்தமமான மெய்யாகிறது. இவ்வுலகில் நல்வாழ்வையும் சரீரமுடிவில் மோகூத்தையும் தரக்கூடியது. எங்கும் நிறைந்த விஷ்ணுவுக்கு உத்தமவாஸஸ்தானம். கலிதோஷவாஸனையற்றது.(௪௨) பிரம்மலோகமான ஸத்தியலோகம்போன்றது, நன்மையைத்தருவ தில் சிறந்தது. பரிசுத்தியைத்தரக் கூடியவைகளில் உயர்ந்தது. கேஷத்திரங்களுக்குள் உத்தமமானது. (௪௩)

இந்த கோஷ்டிகேஷத்திரத்தின் மகிமையைக் கேட்பதானது புண்ணியத்தைத்தரும். கீர்த்தியைக்கொடுக்கும். ஆயுளையளிக்கும். செல்வத்தினுலுண்டான மேன்மையைப்பெருக்கும். ஆகையால் இந்த கேஷத்திரத்திற்கு நிகரானது, இதற்கு முற்காலத்திலும், பிற்காலத்திலும் கிடையாது என்று மகான்கள் சொல்லுகிறார்கள் (௪௪)

நாலும் கோஷ்டிகேஷத்திரத்திற்கு மேலான கேஷத்திரம் மூவுலகங்களிலும் இல்லையென்று நாவில் மழுவேந்தி யுண்மையைச் சொல்லுகிறேன். (௪௫)

நைமிசாரணியத்திற் செய்த தவப்பயனும், கங்கைக் கரையில் நேர்ந்த மரணபலமும் குருகேஷத்திரத்தில் தானப்பிரயோஜனமும் ஆகிய இம்மூன்றும் இத்திருக்கோட்டியூரில் கிடைக்கும். (௪௬)

கோஷ்டிகேஷத்திரத்தில் வலிப்பதாலும், கிட்டுவதாலும், பார்ப்பதாலும், கேட்பதாலும் மனிதர்கள் எங்கும் பரந்துள்ளனான எம் பெருமானுடைய அந்தமில்லாம்பதியடைவர்கள். (௪௭)

பூலோகத்தில் ஆச்சரியத்தால் மயிர்சிலிர்ப்பத்தக்கதாய், வாக்குக்கும் எண்ணத்திற்கும் எட்டாததாய், கோஷ்டிகேஷத்திரத்தின் மஹிமையானதிருக்கிறது. (௪௮)

என்று ஸ்வயம்புவான பிரமணிடத்தில் மகாதேஜஸையுடைய உத்தம முனிவரான “கண்வர்” என்பவர் விண்ணப்பம்செய்தார்(௪௯)

இதைக்கேட்ட நாரத முனிசிரோமணியும் இதை நன்மூய்க் கேழ்க்க ஆவல்கொண்டு, எல்லாவகங்களையும் படைத்து ஈசனாய் (௫௦)

கூ ஸ்ரீ மொஷீவாரா கோஹாத்ஜி விதீயொ஽ய்யாயம் ॥

யாதாரம் ஸவதுமொகாநாஜீஸ்வரம் வஜ்ஜிஸந்ரு ।

வபுஹ க்ஷெத்ருகோஹாத்ஜி கோஸ்யபும் ரொஜிஹஷ்டுண்து ॥ ௩ ॥

ஐதி ஸ்ரீ வ்ருஹாணவாராணே

ஸநதது கோரஸம் ஹிதாயாம்

வாண க்ஷெத்ருவஸாவெ

ஸ்ரீமொஷீவாரகோஹாத்ஜி

புயொ஽ய்யாயம்

ஸம்வதிண்து ॥

ஸ்ரீஸ்க்ஷேத்ராராயணாய நமஃ ॥

சுய விதீயொ஽ய்யாயம் ॥

வ்ருஹாவாஹ—

நாரத ப்ருதியதாம் தாத! மொஷீ கோஹாத்ஜிபுத்தஜி ।

விஸரெண ப்ருவக்ஷ்ராஜி ஸாவயாநஜேநா ஹ ॥ ௧ ॥

வாரா ஹிரண்குஸரிவாஹநவாநாஜீஸ்வரம் ।

சுத்யனவொரஜிதும் தவஸெவெ வ ஜாம் ப்ருதி ॥ ௨ ॥

சுஹம் ப்ருதஜேநாஸஸ்ய தவஸா ஜேநிஸதஜி ।

ஜதம் ஜயா வரம் தநெஸ தஸாஜுஹதரொ஽ஹவச ॥ ௩ ॥

கூஜேந வம்ஸா ஜெவெந ருஜேணவ ஜயா஽விவ ।

ஜெவெஹ்ஜேணவ ஜிஹ்ரெஹ்ஜெயபுக்ஷமெணரவி ॥ ௪ ॥

சுஜெதேஹ்ரவி ஜெதேஹ்ர ஜாநெவ ராக்ஷெஸரவி ।

மஸெவஹ்ரஸுஹ்ரொஸாவி விஸாஹெரவி மஹ்ரெசு

வ்ருவ்ராஜிவிஜுஷ்டஸெத ரெநெஸகஹ்ஜேஹ் ॥

சுஹாராஹ்விஹ்ரெஷ்டு ஸெஸாஹ்ஸெணவாஹெரெ ॥

திருக்கோட்டியூர் கேஷத்திரமகிமையில் உ-வது அத்தியாயம். சு

தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் பிர்மாவை, “ஆச்சரியகரமாய் ஆநத்
தத்தைத் தரும் இந்த கோஷ்டகேஷத்திரமகிமையைச் சொல்ல
வெண்டு” மென்று வினவினர் (௨௨)

என்று பிர்மாண்ட புராணத்தில்
ஸநத் குமாரஸம்ஹிதையில்
புண்ணியகேஷத்ரப் பிரஸ்தாவத்தில்
ஸ்ரீ கோஷ்ட புரமகிமையில்
முதலாவது அத்தியாயம்
பூர்த்தி பெற்றது.

ஸ்ரீ ஸௌமிய நாராயணாய நம:

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

இவ்விசம் கேட்ட நாரதரைக் கறித்துப் பிரமன் அருளிச்
செய்கிறார். ஓ நாரத! உத்தமமான கோஷ்டமகிமையை விரி
வாகச் சொல்லப்போகிறேன், நிலைநின்ற மன?ஸாடு கேளும். (க)

முற் காலக்கில் “ஹிரண்யகசிபு” என்பவன் அசுரர்களுக்குத்
தலைவனாகி என்னெனக்கூறித் தடுப்பற்ற நிகவும் அரியசுவம்செய்தான் (உ)

ஓ முனிவரே! நானும் அவன் செய்த சுவத்தால் மனமகிழ்
ந்தேன். அவனுக்கு வரத்தையும் கொடுத்தேன். அதனால் அவன்
மிகவும் உக்கிரனானான். (ங)

அகில புவனங்களுக்கும் காரணனாய் மற்றவர்கள் ஸ்திரீபோல்
ஸ்வாதந்திரியமற்று தானே ஸ்வகந்திரபுமானாய் விளங்கும் நாராய
ணனாலும், ருத்திரனாலும், என்னாலும், தேவேந்திரனாலும், திக்பா
லர்களாலும், விக்ந்தர்களாலும், யக்ஷர்களாலும், மற்ற முள்ளதேவர் (ச)
களாலும், மனிதர்களாலும், சானவர்களாலும், ராக்ஷஸர்களாலும்,
கந்தர்வர்களாலும், அஸுரர்களாலும், பிசாசங்களாலும், குஹ்யக (இ)
ராலும், புலி முதலிய துஷ்டமிருகங்களாலும், ஸகல ஜந்துக்களா
லும், பகல் இரவு என்று பிரிக்கப்பட்ட காலங்களிலும், பாணத்கா
லும், அஸ்திரத்தாலும், மற்ற ஆயுதங்களாலும், தான் கொல்லப் (ஈ)

௪ ஸ்ரீ மொஷீவாரோஹோதேஜ்வித்யோப்யாயம் ॥

சுவயேயோஹம் ஹவாநீதி ஞானவெநாஹமேயிபுதம் ।
ததததம் யோ ததெஸ்ய யஜுஸ்ப்ராபிபுதவாநு ஹி ஸம் ॥௪॥
வரெண தெந ததெந நிஸரோஹமநுஹீதயெ ।
உதஸுமரவயபுனாம் சிஹாக்ஷாணீகண்காடூ ॥ ௪ ॥
ஹிரணோரவஹஜெஸவபூநிஸவதாஸநெஸுநெஃ
யநெஸுராஹீநு ஹி க்ஷாநு ஜிக்ஷா தெஜஸிநஸுதம் ।
யக்ஷகிஹ்ரமஸவபூநு ஷெவதாநவராக்ஷஸாநு ॥
ஜிக்ஷா ஷெவெஸுரம் வஸாஹஜயதாசுஸாஸநூ ॥ ௪௦ ॥
தெதுதெயாக்யுராஜிஷேயம் ஸஸாஸாஸுரநாயகம் ।
ஜிததெயாக்ருயஸாக்ஷாநுரெஸுர ஹவாவரம் ॥ ௪௧ ॥
திஹிவம் ஹாதாரிக்ஷம் உ ஹமநிம் ஹாஸுரநாயகம் ।
உய்யா ஸாஜ்யா காரிம் ப்ரஸஸாஸ ஜமத்யடூ ॥ ௪௨ ॥
ஹஜவீயபுசிஹாஹுஷா ஹிரணோ ஞானவெஸுரம் ।
ஷெவம் ஹவிஃ ப்ரதிஹிநம் ஸகீயகிரோஹபூஹம் ॥ ௪௩ ॥
வெஸுயெபுண சிஹாஹுஷா ஞானவாயிபதிஃ ஸ்யடூ ।
சுவிதாசிஹித்யுனகெஸவசேஸாடூ ।
ஹிரணுகஸிபுஃ ஸ்ரீரோநு தௌக்யுயகிநுத ॥ ௪௪ ॥
சுஷ்டாக்ஷரஸ்ய சிந்தஸ்ய ஸ நிவதபுநவமபுக்ஷு ।
ஸநாசோவாயபு ஹாநஹாஸாரெண மவிபுதம் ॥ ௪௫ ॥
ஹவ்யம் கவ்யம் ஸயா ஸாஹா வஷ்டாரஸயாவரம் ।
ஹவிஹபூமஸு யஜுநாநம் ஸவபூஸு நிமகிக்ஷயாஃ ॥
சுநீஸிஸுஹா தாநவபூநாஸுதாஸுதாஸுதெஸு ஸம் ॥ ௪௬ ॥
சுநீநாநம் நியயஸவ ஷெயொ ஷெவதாமணாஃ ।
ஹி க்ஷாய யக்ஷமஸவபூஸயா விஹ்யாயரா சுவி ॥ ௪௭ ॥
ஹிரணுவீயயாஹ்நாஸுதாஸுதாஸுதா விமததெஜஸம் ।
[தெதஸம்]
ஸவெபு ஸம்மே ஸஹஸா ஷெவதாநாஸுதாஸுதாஸுதா ।
சிவவாநம் ஹிவிஷ்டொ ஷெவாஸுரணாஸுதாஸுதா ॥ ௪௮ ॥

திருக்கோட்டியூர் கேஷித்திரமகிமையில் உ-வது அத்தியாயம். ௭

படாமலிருக்க வேண்டுமென்று தானவனான இரணிய கசிபுவினால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட நான் அவன் விரும்பியபடியே வரம் கொடுத்தேன். (௭)

அப்படி யான்கொடுத்த வரத்தால் இரணியனானவன் பூமியில் நிகரற்றவனாய், நாற்கடல் சூழ்ந்தபூமியை, சத்துருக்களே யறுத்தனுபவித்தான். (௮இ)

பிறகு குபேரன் முதலிய மிக்க தேஜஸையுடைய திக்பாலர்களையும் ஜயித்து, பின்பு யக்ஷ கின்னர கந்தர்வ தேவ தானவ ராஷ்ஸர்களையும் ஜயித்து, அதன் பின் தேவர்களுக்கு ஈசனான இரணியனையும் ஜயித்தான் (௧0)

மூவுலகங்களையும் ஜயித்து, மற்றொரு தேவராஜன்போல் பூமி, அந்தரிக்ஷம், ஸுவர்க்கம், ஆகிய மூவுலகையும் அஸுர நாதனான இரணியன் கொடுங்கோலால் தன் இஷ்டப்படி ஆண்டுவந்தான் (௧௨) பிரதிதினமும் தேவர்களுக்கு ஏற்பட்ட ஹவிஸை இந்த தானவராஜனான ஹிரண்யன் புஜபலத்தால் மிகவும் கர்வமடைந்து தனக்கே கொடுக்கும்படி செய்து கொண்டான். (௧௩)

தானவர்க்கதிபதியான ஹிரண்யகசிபுவானவன் தான் ஐசுவரியமுள்ளவனாக இருப்பதால் மிகவும் கர்வமடைந்து மூவுலகையும் பிரமா விஷ்ணு சங்கரன் ஆகிய திரிமூர்த்திகளில்லாத தாகவே எண்ணினான். (௧௪இ)

தான் என்ற அஹங்காரத்தால் கர்வங்கொண்டு சிறுவர்களுக்கு அக்ஷராப்யாஸ காலத்தில் சொல்லிவைக்கும் அஷ்டாக்ஷரத்தை விலக்கி “நமொஹிரண்யாய” என்று தன்பெயரையே சொல்லி வைக்கும்படி செய்தான். (௧௫இ)

தேவர்களுக்கு ஆஹாரமான ஹவ்வியம், கவ்வியம், ஸ்வாஹா, ஸ்வதா, வஷ்ட்காரங்களையும், யாகங்களில் ஹவிர்பாகங்களையும் வைதிககர்மங்களையும், வேறு ஈசுவரனுக்கின்றித்தனக்கே யாக்கிக் கொண்டான். (௧௬)

ஆகையால் அமரர்களும், முனிவர்களும், ஸப்தரிஷிகளும், திக்பாலர்களும் யக்ஷகந்தருவர்களும், வித்யாதாரும், இரணியனு (௧௮) டைய உபத்திரவத்தால் வருந்தி சீக்கிரத்தில் ஒளிமழுங்கி, மதிமயங்கி, எல்லோரும் ஒன்றாய்க்கூடி, பாபரப்புடன் தேவர்களுக்கு நாதனான தேவராஜனைச் சரணமடைந்தார்கள். (௧௯இ)

அ ஸ்ரீமொழி வுரரோஹாதேய அக்யோஜ்யாயம் ||

உதேராவி ஸகநெடுதெடுவெஹிபுரணுஹஜவீவிதெம் |

சுவிதநீயதெவிதெஸுதரம் தொகஸுதரம் ||

உதேஸம் வுரரஹநாரீஸம் ஸரணரோயயள || 12க ||

ஹிரணுகுஸிவொம் வீலாம் விவாயு ஹவாஸுதம் |

புஜாவதிசுவஸாதாம் தயா யுஷாவிருவ வ || 12உ ||

யுகூதிதூஹ வ ததொ ஹவாநவி வாஸவம் |

சுஷுள வஸுநாநம் புவரா வனகாடிஸ வுஷயஜாம் || 12ங ||

அாடிஸாதித்யஸ்யுதா தீஷயஸுப கிணராம் |

திசூகாநெஸுஹ தெவாநாம் ஸதேமஹொ தெத்யவீவிதம் ||

ஸுதரபுரோபாஸுதெத் தோஜெ ஸரணம் யயம் || 12ச ||

ஹுஷாஸிஸுததிஸிஸுதகூர் தெவம் தோஜெஸஸம்ஹவம் |

ஹாஸ ஹவாநிந்தேர தெவா வஹிவாஸுராமராம் ||

ஸவெபுதவிவ ஹிரணுஸு புவநி ஸு புவவீவநம் ||

தெவாம்:—

வரதாநெந ஹதொ ஹிரணுகுஸிவொம் புவனா ! |

தேவொ நிரங்குஸெஸயுஸதெத் வரவீரஹா || 12எ ||

சுநீஸரதிதம் விஸம் தீகூர் தெத்யவதி: ஸயம் |

சூதூநம் ஸவதொகாநாரீஸரம் வஹுதேநுதெ || 12அ ||

ஹவிஸுதாமதெஷாணாம் சுநுபாநாம் திவளகஸாம் |

ஸகீயம் வ கரொதிஸு வீயுதவாநயுநா ஹி ஸம் || 12கா ||

சுஸஹம் வரிதம் ஸவதம் தஸு தெத்யவதெஸுயா |

சுஸநகம் ஸநி ந பூரணாஸுயா பூரணகூரணி வ ||

ஹவி: சுணநிவாஸாஸு ஸவெத தவீவிதா ஹுஸம் || 12இ ||

வளவம் வதது தெவெஷு வீவிதெஷு ஸுராரிணா |

கிம் காயுதிதி நிரிதி தேஸா ஸாஸுதகூகிஹ ||

சுஹம்வ ஸங்கூரஸாநவவா தெவநாயகம் || 12உ ||

ஸதேஸாஸுரஸம்வாஸு தெவதெவம் ஹததி ||

சுநீராஸிநாயம் வுரரஹம் வயம் ஸரணரோமதாம் || 12ங ||

திருக்கோட்டியூர் கேஷத் திரமகிமையில் ௨-வது அத்தியாயம். ௮

இந்திரனும் இரணியனும் பீடிக்கப்பட்ட ஸகலதேவாதிக
ளுடன் நினைப்பரியனும், லோகங்களுக்கு ஸுகத்தைத் தருபவனும்,
உமரபதியான திரிபுரமெரித்த ஈசானனைச் சரணமடைந்தான். (௨௧)

அவரும் இரணியனால் வந்த துயரத்தையறிந்து வரங்கொடு
த்தவராகையால் “நீங்களும் நானுமாய்ச் சேர்ந்து பிரஜைகளுக்குப்
பதியான பிர்மதேவனை ஸேவிப்பதே நலம்” என்று சொல்லி(௨௨)
விடவே அவ்வீசனும் இந்திரனும், அவ்ஷடவஸுக்களும், ஏகாதச
ருத்திரர்களும், துவாதசாதித்தரும், ஸப்தரிஷிகள், கின்னரர்கள்,
திப்பாலகர்கள், ஆகிய தேவர்களும் சங்கரனை முன்னிட்டக்கொண்டு
பிரமனான என்னைச் சரணமடைந்தார்கள். (௨௩இ)

நாமரைமலரில் ஜனித்த என்னை இஷ்டமான ஸ்தோத்திரங்
கள் செய்து ருத்திரனும், இந்திரனும், அக்னி முதலிய தேவர்
களும் இரணியனால் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட தீங்கைத் தெரிவித்தார்
கள். (௨௪)

ஓ பிரபுவே! அஸுரபதியான இரணியகசிபுவானவன் தம்
முடையவிரத்தால் கர்வமடைந்து குறைவற்றதான ஐசவரியத்
தோடு கூடினவனும், சத்துருக்களின் விரியத்தைக் கெடுத்து (௨௫)
இவ்வுலகம் முழுவதிலும் “வேறு ஈசனில்லை. தானே ஈசனென்று
எண்ணி இருக்கிறான். (௨௮)

விரியவானான அவன் தேவரீர் முதலிய தேவர்களுக்கெல்லாம்
ஏற்பட்ட அவிர்பாகத்தை கொஞ்சமும் விடாமல் தனக்கேயாக்கிக்
கொள்ளுகிறான். (௨௯)

அந்த தைத்திய பதியின் செய்கைகள் எங்களால் பொறுக்கத்
தக்கவைகளல்ல. அவனால் பீடிக்கப்பட்டு மிகவும் ஆஹாரமின்றி(௨௯இ)
நிலையற்றிருக்கும் எங்களுடைய பிராணன்களும் நில்லா. பிரா
ணனைக் கொடுக்கும் வஸ்துக்களுமில்லை. (௩௦)

என்றிவ்விதம் இரணியனால் பீடிக்கப்பட்ட தேவர்கள் சொல்
லும் பொழுது “என்ன செய்யலாம்” என்று யோஜித்து மனதில்
முடிவுசெய்து கொண்டு, நானும், ஈசானனும், தேவராஜனும், (௩௨)
தேவக்கூட்டங்களும், சேர்ந்து, தேவதேவனும், ஜகத்பதியாய், பாற்
கடலில் பள்ளிகொண்ட பரமபுருஷனான ஸ்ரீமன் நாராயணனைச்
சரணமடைந்தோம். (௩௩)

கூ ஸ்ரீமொஷீ பௌரோஹாதேஜா தித்யோஜ்யாயஃ ॥

ஹவாநவி விஸுர்தா பூஸநஹுடிபொஹவக் ।

உத்யாய ஸயநாடாஜேரோ ரோயவொ ரீயுஸநிடிநஃ ॥௩௪॥

சுலாகஜேஸா ஸோதெத்ராத்ருதேவீ தரோநஸஃ ।

கிரோமதேகாயபுஃ? வொ டேவா யாத்யுபுரோமரோ ॥௩௫॥

உத்யுக்ஷதி டேவெஸெ ஜமதாஜேநராத்ருதி ।

சுலஹுஃ வரிதம் ஸவபுஃ ஹிரண்யஸ்ய டிராராத்ருநஃ ।

சூவெஜிதாரஸு வயம் தஸ்ய விஷ்ணோடிஹாத்ருநஃ ॥ ௩௬॥

பஸுராத் ரீத்ருயாரோஸ ஹவாநுயுஸநிடிநஃ ।

யுஷாநிஸஹ வரஸாநிஸஹ காயபுர விவாரணா ॥௩௭॥

உத்யுக்ஷதி டேவெஸெ ஜமநாபெ ஜமநயெ ।

சூயாரெ ஜமதாம் பஸுரடிவொவஜேஹஜேஸா ॥ ௩௮॥

பு ஹா—

காரீஃ ஹிரண்யகஸிபொராஜோ ஸவபுத்ரு வதபுத்ருத ॥௩௯॥

வஸுயாயாம் ரீநெரெவ கடிஃபஸ்யாஸ்ரஜே ஸுஹெ ।

சுலவிதா டேவமநெஸஸ்யாஜோ வதபுத்ருத ந வ ॥௪௦॥

டேவாஃ—

சூயபுரிஜிதாரஸுபுஃ கஸிநு டேஸெ விதாஜேஃ? ।

புநிஹி ததெந ஹவநு! வபுஹாரிதி டேவதாஃ ॥௪௧॥

பு ஹா—

காவெயபுர டிக்ஷிணெஹாமெ பூக்ஷாஸுடி வுஷஹாவமாகி ।

வதாயெபுரஜமநாத்ருதம் கடிஃபஸ்ய ரீஹாரீநெஃ ॥௪௨॥

சூஸ்ரஜோ விஸ்ரஜேவஃ யதீநாரோதவெஜிநாடி ।

ரீணிரோகாநஜீத்ரோ பானெண்ய ஸத்ருவதி ஸயடி ॥ ௪௩॥

சுவஹு ஹமவா நுடேபா யஷிநு ஸஹாரதெ ஸயடி ।

சூவாஸ ஸவபுஸஸ்யாநா ரோகரோ மஹஸாநிநாடி ॥௪௪॥

திருக்கோட்டியூர் கோஷத்திரமகிமையில் ௨-வது அத்தியாயம். ௯

பூர்ணமான ஐசவரியம், வீரியம், கீர்த்தி, காந்தி, அழகு ஸாமர்த்தியம், ஆகியகுணங்களால் நிறைந்தவனாய் ஸகல ஜகத்தை யும் சரீரமாகவுடைய மாதவனாய் மதுசூதனனான பகவான் பிரஸன் னரானார். (௩௪)

புறகு நாங்கள் செய்த துதிகளால் மிகவும் அன்புகூர்ந்த திரு வள்ளமுடையராய் “தேவர்களே ! தாங்கள் பிரமனை முன்னிட்டு வந்ததினால் யான் செய்யவேண்டுவது யாது ?” (௩௫)

என்று கரந்தெங்கும் பரந்துளனாய் தேவேசனான பகவான் சொல்லக்கேட்டு நாங்களும் துராத்மாவான இரணியனுடைய பொறுக்கமுடியாத பிழைகளை மகாத்மாவான விஷ்ணுவிடம் தெரிவித்தோம். (௩௬)

“மது” என்ற அஸுரனைக் கொன்ற பகவானும் தன்னுள்ளத் தில் யோஜித்து எங்களை நோக்கி “நானும் நீங்களும் ஓரிடத்தில் ரஹஸ்யமாய் யோஜித்து முடிவு செய்ய வேண்டும். உங்களுக்கு அனுகூலமான விடத்தை யறிவிக்கலாம்.” (௩௭)

என்று ஜகன்னாதனாய் ஜகத்சரீரனாய் ஜகதாதாரனாய், நித்ய ஸூரிநிர்வாஹனானபகவான் அருளிச் செய்த பிறகு நான் உடனே விண்ணப்பம் செய்தேன். (௩௮)

ஸ்வாமி ! இரணியன் ஆஞ்ஞையானது தேவர்களாலும் தடுக்க முடியாததாய் எங்கும் செல்லுகிறது. ஆனால் பூலோகத்தில் மங்கள (௩௯) கரமான கதம்பரிஷியின் ஆசிரமத்தில் மாத்திரம் செல்ல வில்லை. (௪௦)

என்று தெரிவித்ததும் தேவர்கள் வினவினார்கள்.

“ஓ பிதாமஹ ! இது மிக்கவாச்சரியமாக இருக்கிறது. எத் தேசத்தில் அவனுடைய ஆள்கை செல்லவில்லை. இதை உண்மையாய் உரைத்தருள வேண்டும்.” என்று தேவர்கள் கேட்க நான் சொன்னேன். (௪௧)

காவேரிநதிக்குத் தெற்குப்பக்கத்தில் விருஷபாசலத்திற்கு (அழகர்கோவிலுக்கு) கீழ்புறத்தில் புண்ணியமாய் ஸத்தியமுடையமணிமுத்தாநதிக்கரையில் பரமாத்மஞானம் பிறந்த பாகவதர்கள் தங்குமிடமாய் நான்கு யோஜனை விஸ்தீர்ணமாய் (யோஜனை—காதவழி. 10-மைல்) கதம்பமகரிஷியின் ஆசிரமமிருக்கிறது. (௪௨)

அதில் தரீமமானது குறைவற்று நடைபெறுகிறதுடன் வீளைந்த தானியங்களோடு உதாரகுணசீலர்களும் நிறைந்திருக்கிறார்கள் (௪௩)

க0 ஸ்ரீமொஷ்விவார ஜாஹாடு து அநீத்யொய்யாய: ||

வஸுதாபாடுவ லாவீதத்யொக ஐவாவாஃ || ||சசஇ||

ஹரிஜனவர்களுக்குத் தகுந்த உதவிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

நாஸி ஸவ்முன்னொடுவெதா வஹுநா வவநெந கிழி.

தவஸா வெதஸா வெவ கடிவெவ) கஹாஜெநெ: ||சுக||

சுபுரீம் ஐன்ஸ்டீன் ஹிரண் ஐன்ஸ்டீன்

சுஜா ந ஜிவ திராம் ஐய்யூர் ஸவுநெடிவனெதஃ||

செய்தவதி ஸ்வெடுவி திரிபா ஹ்ருஷோநஸாஃ ||௪௭||

நாராயணா ஹஸாஹி^உஸகயதேவதா^ஸ :

தகோமுனிம் சிவநவஸு வரெருதகோமதாஃ ।

ஸம்யய-ஸஜோஜெஸ்ரூ காய-நிஸி-தஜெங் ௨ ||
 ஸ ஸ
 ஹ

சுருதி நாயகம்

விஷ்ணுநா ^ணஸ ^{க்}ரெணாவி லவதாஸதகீநுநா || ||௫௦||

தெவமஸவயுககாடெடி"வெந பூயிபுதகெவ வ ।

தமிழ்நாடு தாய் தலைநகரம் நெடுவரை நகராட்சி நிர்வாகம்

தஸாபிவாயு ஸம்ஹத நஜ்ராதம் பஞ்சபுரெஷ்வரெதஃ।

புண்தாதி-ஹரொ ஷெவ! சுத-புஷி^{ஸ்}தி ஷெவதாஃ ||ருஉ||

சுதேவாரா தூதரெ காடு ஹிரண்யகஸிபு வரடி ।

நாரசுவிடுஹந ராடுவண விஜாயது நடுவெஃ வடுரெஃ.

புணதவ்யுணநாயுபாயபூணாநவஹரிஷதி ||௩௩||

ஸ்ரீ ஹரவாநு—

சுவயாஸ்தி ஐஃவாநி கஸிஷெ ஐஃ௨.௦ உ வஃ || ||ருச||

உரிநாயுடையவெழுண விஹதா ஷெவஜாதய: ।

சுஹ்யஷ்டிநஸஸவெஹவஞ விமதஜ்ஜராஃ || ॥௫௫॥

வெளிநாட்டு வர்த்தகம்

வளநாநாம் வடினெவ களவெரம் வாரணம் தயா ||ருக||

ஸுராணாதிவி ஸடுவஷா ஸம் ஸம் பஜிநுததி |

நிஷ-பாயம் ஸ-பொதுக-ம் காரிஷ-ம் உ-ம-க-நெ-நெ-வ-

திருக்கோட்டியூர் சேஷத்திரமகிமையில் உ-வதுஅத்தியாயம். ௧௦

அந்த ஆசிரமம் பூமியில் ஏற்பட்ட ஸத்தியலோகமோவென்று சொல்லத்தக்கது. (௪௪இ)

பூமி, அந்தரிக்ஷம், ஸுவர்க்கம், இம்மூவுலகங்களிலும் ஸர்வ குணபூர்ணமான ஆசிரமம் வேறில்லை. அதிசமாகச் சொல்லவேண்டிவதென்? கதம்பமாமுனிவரின் தவத்தாலும், மனஸாலும், அவ்வாசிரமம் உயர்ந்ததாயிருக்கிறது. (௪௫)

கெட்ட புத்தியும் செய்கையும் உடைய இரணியனின் உத்தரவானது தேவர்களாலும் தடுக்க முடியாததாயிருந்தாலும் அந்த ஆசிரமத்தில் அணுகமுடியவில்லை. என்று நான் சொன்னவுடன் (௪௬) ஸகல தேவர்களும் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். (௪௭)

பிறகு ஸ்ரீநாராயணனும், ருத்திரனும் நானும், இந்திரனும், ஸகலதேவர்களும், அக்கதம்பரிவதியின் ஆசிரமத்தை பிறருக்குத்தெரியாது வந்துசேர்ந்து, எல்லோரும் ஒருமனப்பட்டு, செய்யவேண்டியதை முடிவு செய்து கொண்டோம். (௪௮)

பிறகு நான் “பகவிலும் இரவிலும் அஸ்திரம் விஷம் ஆயுதம் முதலியவைகளாலும்விஷ்ணுவினாலும், சங்கராளுலும், நூறுயாக்கு செய்த இந்திரனாலும்; தேவகந்தர்வயக்ஷர்கள் முதலியவர்களாலும் (௫௦) நான் கொல்லத்தகாத வனாயிருக்கவேண்டும்” என்று என்னை அவ்விரணியன் கேட்டுக் கொண்டான். அப்படியே நானும் தேவாதி களாலும் புலிமுதலிய பிநாணிகளாலும் இறவாதிருக்கும்படி வா மளித்தேன். (௫௧)

ஆகையால் தக்கபடி அஸுரர்களுக்குத் தெரியாமல் யோஜித் து சரணம் புகுந்தவர்களின் ஆர்த்தியைத் தீர்த்தருளவேணும். (௫௨) அந்த துவட்டாளு இரணியனை நரசிங்கமதாகிக் கூர்ந்த நகங் களால்பிளந்து பக்தர்களின் பிரீதியை உத்தேசித்து அவன் பிரா ணனைப்போக்கவேண்டும்” என்று நான் சொன்னதைக் கேட்ட பகவான் அருளிச்செய்தார். (௫௩இ)

தேவர்களே! உங்களுடைய கஷ்டங்கள் விலகி மங்களமுண் டாகும்படி செய்கிறேன். (௫௪)

இரணியனுடைய புஜபலத்தால் கெடுதியடைந்த தேவஜாதி களெல்லாம் பயம் நீங்கி ஸந்தோஷத்தை யடையலாம் (௫௫) பிரமா, சங்கரன், இந்திரன், குபேரன், வருணன், இன்னும் மற்று முன்ன தேவர்கள் எல்லோருடைய ஸ்தானத்திற்கும் இந்தக்ஷணத் திலே சூற்றமின்றிக் குணம் பெருக்கிவைக்கிறேன். (௫௬)

கக ஸ்ரீமொஷ்வரபிரஹ்மேந்திரதீபாயா: ||

பூணாநவஹரிஷ்ரபி யாவதஸ்ய ஸ்ரீமாதந: |
வனதஸிஹாபுரே தாவதஸத க்ஷணவகுவக்ய || 109 ||

ஐத்யுக்ஷா ஹவாநதேஷா டேவதேவொ ஜமததி: |
ஹிரண்யஸ்ய வயாபாய திரொயாஹ ஜநாதந: || 110 ||

ஐதி ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஹரண வரண
ஸதத்யுக்ஷா ராஸம் ஹிதாயாம்

புண்ணுக்ஷத்ரபு ஸாவெ
ஸ்ரீமொஷ்வரபிரஹ்மேந்திர
தீபாயா:
ஸம்வகுணக்ய: ||

ஸ்ரீஸுளேநாராயணாய நம: ||

கூல துதீயோதயாய: ||

தத: க்ஷீராஸிநாயோதஸள ஹவாந க்ஷரயாதநித: |
ஸஜுகண்டம் ஸகாஹமிய ஸஜிதம் பாஸுதவதிதந: || 111 ||
ஹிரண்யகஸிபொ: க்ஷிபும் வகுக்ஷம் மஹ ஸவத ! |
வத்யுக்ஷம் வஸனோதாயாதித்யுக்ஷகவதம: || 112 ||
தயெத்யுக்ஷா கிஹாதேஜா: பூணே வ ஸாராதிஷ: |
தஸ்ய ஜஜ்ஜே வியஸுதொ ஹவதேஜஸாதநித: || 113 ||
ஜாதெ ஸுதெ வகாராஸெ பூஹாஜதி நாதித: || 114 ||
தஸிநு வம்வகிவஷ்டயெ மாராஹமிய ஸாதந: |
வனதேக்ஷரஸிக்ஷாயாம் திஷ ஹஸெ கிஹாதந: || 115 ||

திருக்கோட்டியூர் கேஷத் திரமகிமையில் நு-வது அத்தியாயம். கக

கெட்ட எண்ணமுடைய இரணியனின் பிராணன்களை அப
ஹரிக்கும் வரை இந்த ஆசிரமத்திலேயே வவ்வித்திருங்கள்.” (௫௮)

என்று தேவதேவனாய் ஜகத்பதியான ஸ்ரீமன் நாராயணன்
சொல்லி இரணியனைக் கொல்லவேண்டி மறைந்தார். (௫௯)

என்று பிர்மாண்டபுராணத்தில்

ஸநத்குமாரஸம் ஹிதையில்

புண்ணியகேஷத்ரப் பிரஸ்தாவத்தில்

ஸ்ரீ கோஷ்டிபுரமகிமையில்

இரணாவது அத்தியாயம்

பூர்த்தி பெற்றது.

ஸ்ரீ ஸௌமிய நாராயணாய நம:

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

பிறகு பாற்கடலுக்கதிபதியான பகவான் அது சிக்கிரத்தில்
தன்பக்கத்தில் நிற்கும் தனக்கிஷ்டனான “சங்குகர்ணன்” என்பவனை
யழைத்து “ஓ நல்ல விரதானுஷ்டானம் செய்த சங்குகர்ண! நீ (க)
சிக்கிரத்தில் இரணியகசுபுவின் மனைவியான வஸந்தமாலைக்குப்புத்
திரனாய்ப்பிறக்கவேண்டும்” என்று பக்தர்களிடத்தில் அன்புகூர்ந்த
பகவான் கட்டளையிட்டார். (௨)

மகாதேஜஸையுடைய சங்குகர்ணனும் அப்படியே ஆகட்டும்
என்று சொல்லி பகவானை நமஸ்கரித்துவிட்டு தேவத்துவேஷியா
ன இரணியனுக்கு பகவானுடையதேஜஸையுடையனாய் பிரியமான
புத்திரனாய்ப் பிறந்தான். (௩)

அவ்விரணியனும் இப்புதல்வன் பிறந்தவுடன் விசேஷமாய்
ஸந்தோஷத்தைச் செய்வதால் இவனுக்கு “பிரஹ்லாதன்” என்று
நாமகரணம் செய்தான். (௩)

இப்புத்திரன் ஐந்தாவது வயதையடைந்தவுடன் அக்ஷராப்பி
யாஸம் செய்யவேண்டி குருவான சக்கிராசாரியரை அண்புடன
ஐழ்த்து மகாத்மாவான அவர் கையில் புத்திரனைக் கொடுத்தான். (௪)

கஉ ஸ்ரீமொஷீவாஸோஹாதேது துத்யோய்யாயம் ||

ஸுமேஹாதேது ஸுநக்ஷத்ருஸொவ்யக்ஷாஸீஸிக்ஷயக் ||

ஹிரண்யாய நமே ஐதி வடிவமே! ஸோமே! ||

ஐத்யுஸாக்ஷீ தஹ்யுடயம் கவிஸுமேநம் ஸுமரதிஷம் ||௧௧||

நமோ நாராயணாயெதி ஜ்வா துஷீம் வஹுவ ஸம் |

நாஸோக்ஷாம் ஹிரண்யஸு வமேநம் வுநாஸிக்ஷயக் ||௧௨||

ஸொவ்யவாஹவமேநம்வெத்ராஹரொஷாக்ஷாம்வாஸு |

ஹநம் வுநம்வுநவடாக்யம் யயாவமுவதுவொவத ||௧௩||

மூருஸிஷுள ஸோதாநள ததஸுமேஷீம்வஹுவதம் ||

ஸ மூருவடாக்யமேஷீமேதம் கிஸொவாஹிதி ஸுமநு |

நாஜே நிவெடியாஸோ வமேநம்வெத்ராஹரொஷா ||

தஹ்யுக்ஷா டாநவெத்ராஹி வமேநம்வெத்ராஹி ஸக்ஷாம் |

சுவிஷு ஸாஜோரொஷா தஸுவாஸுமேநம்வெத்ராஹி |

மூருமேஷிஷம் யயாக்யம் ததஸுமேஷீம்வஹுவதம் ||௧௪||

ஐத்யுக்ஷம் ஸீ தஹ்யுடயம் வுஹோடிஷாஹி ஸுமநு ஹரி |

நமோ நாராயணாயெதி ஸொவாஹி விதாநமேதம் ||௧௫||

தஸு ததவநம் மூக்ஷா நாஜாஸநமதஸுடா |

ஜ்வாம வெஸிஸிவரொ ஹதாநிஸிவ வெத்யுநாடி ||௧௬||

மேஷுடாஸொவாஹி ஸோதம் கிஸொகாஹிதி வுமநு? |

வுநரொஷிஷம் வாக்யம் மூருணாஸிக்ஷயமேதம் ||௧௭||

வுஹோடிஷாஹி யயாவமுவதுவொவத தஸு ஸஹிஸா |

ஹவம் வரஸுரம் வாக்யமேதம்வெத்ராஹி வுநம்வுநம் ||௧௮||

தத்க்ருஷோ ஸோதஜா ஹிரண்யம் வாஸுஸம்வெத்ராஹி

ஐத்யுநாஜாவயாஸோ வமேநம்வெத்ராஹி ஸோதாஹி ||௧௯||

திருக்கோட்டியூர் ஷேஷத்திரமசீமையில் - வதுஅத்தியாயம். ௧௨

அவரும் நல்ல நகரத்திரத்தில் நல்ல லக்கினத்தில் இந்தப்பிர
ஹ்லாதனுக்கு அக்ஷராப்பியாஸம் செய்துவைத்தார். (அதாவது) (௫)

மகா புத்திசாலியான புத்திரனே ! “ ஹிரண்யாய நம: என்று
சொல்லு ” என்று சுக்கிராசார்யர் ஸந்தோஷத்துடன் இரணிய
புத்திரனைக் குறித்துக்கட்டியிட்டார். (௬)

அந்தப்பிரஹ்லாதரும் ‘நமோநாராயணய’ என்று சொல்லிவிட்
டு வாய்திறவாதிருந்தார். குருவும் மறுபடியும் இரணியன்பெயரைச்
சொல்லும்படி அக்ஷரங்களைச் சொல்லிவைத்தார். பிரஹ்லாதரும் (௭)
உத்தமமான விஷ்ணுவின் அஷ்டாக்ஷரத்தையே மறுபடியுமுரைத்
தார். சுக்கிராசார்யரும் அடிக்கடி இரணியன் பெயரைச் சொல்
லும்படி சொல்லிவைத்தார். குரு சொல்லச்சொல்ல இவரும் திரு(அ)
வெட்டெழுத்தையே சொன்னார். இவ்விதமே சொல்லிப் பிறகு
குரு சிஷ்யர்களிருவரும் வாய் திறவாதிருந்தார்கள். (அஇ)

அஸ்ர குருவும் “ இதென்ன ஆச்சரியம் ” என்று மனதில்
எண்ணிக்கொண்டு இரணியனுக்கு நடுங்கி அவன் ஸமீபம் சென்று
புத்திரன் சொல்லும் வார்த்தையை அரசனிடத்தில் தெரிவித்தார்(கஇ)

இதைக்கேட்டு இரணியனும் சீக்கிரத்தில் புத்திரனை வரவழை
த்து மடிமேல் வைத்து உச்சிமுகந்து “புத்திமாணுன புத்திரனே !
நீ குரு சொல்லும் வார்த்தையைச் சொல்” என்று சொல்லக் கே
ட்ட பிரஹ்லாதரும் மனமகிழ்ந்து பக்தர்களினிடரை நீக்கும் ஹரி
யை ஸ்மரித்து “நமோநாராயணய” என்ற நலந்தரும் சொல்லைத்
தன் தந்தையின் முன்பிலும் சொன்னார். (கஉ)

அப்பொழுது அந்த வசனத்தைக் கேட்டு அரசனும் சிங்காச
னத்திலிருந்தவிரணியன் அக்னிகுண்டத்தின் மத்தியில் ஹோமம்
செய்யப்பட்ட அக்னிபோல் ஜ்வலித்தான். கோபத்தால் பொறி(கஈ)
கலங்கினான். நமக்கும் இதென்ன நேர்ந்தது என்று சொல்லிக்
கொண்டு மோகித்து மறுபடியும் குருவைக்கொண்டு தன் பெயரை
புத்திரனுக்குச் சொல்லிவைக்கும்படி செய்தான். (கச)

பிரஹ்லாதரும் முன்போலவே “நமோநாராயணய”வென்றே
சொன்னார். அநேகந்தடவை குரு “நமோஹிரண்யாய”வென்றும்
உடனே பிரஹ்லாதர் “நமோநாராயணய” வென்றும், சொல்லிக்
கொண்டே நின்றார்கள். (கஊ)

பிறகு மகாதேஜஸையுடைய ஹிரணியன் கோபங்கொண்டு
ஸமீபத்தில்விற்கும் ஸேவகர்களுக்கு இப்புத்திரன் தண்டிக்கக்கடவ
னென்று பின்வருமாறு உத்தரவு செய்தான். (அதாவது) (கஃ)

கந ஸ்ரீமொவ்வீவாஸாஹாதேது துத்யொய்யாயம் ||

வஜ்ஜுதாம் வஜ்ஜுதாம் வாஸெஷ்டஹுதாஜிநா ஹஸ்யம் ||
கயம் வாஸெஷ்டுஸெஷ்டுஷா க்ஷிபுதாஜிணயுவானரௌ ||

சூரொவ்யு ஸெஸஸிவரம் வாதுதாஜிவ்யஸிராம் |
மஜாநாம் வுராதஃ க்ஷிபா டுஸெஷ்டஃ கௌஸிஸநிஷ்டுஸெஷ்டஃ ||

வஜ்ஜுதாஜிமஸவபாணாம் டுஷ்டுஸெஷ்டுஸிராவி நிஷ்டுய்யம் |
ஸௌஸாஸொவ்யுதாஃ க்ஷிபுஸிதஸஸெஷ்டுநிஷ்டுய்யுதாஸு |
வஸவாஜ்ஜுவயநு ராஜா ப்ருவிஸெஸ மஹாநாஸு ||ககஇ||

ஹதேதுவஜ்ஜுஸௌஸெஷ்டு டுஷ்டுஸெஷ்டு டுஷ்டுஸெஷ்டுஸிராமஃ |
ஹஸிஸௌஸரணம் கௌவபுநு ஸ்ரீஜிஷ்டுஸெஷ்டுஸிராமஃ ஜிவநு ||

நாவாஸ கிஸிஸிஸுதிஸி ஸௌஸெஷ்டுஸிராமஃ ஸௌஸெஷ்டுஸிராமஃ ||
வஸததுதாஜிஸெஷ்டுஸிராமஃ ஸௌஸெஷ்டுஸிராமஃ ஸௌஸெஷ்டுஸிராமஃ ||உகஇ||

ஸௌஸெஷ்டுஸிராமஃ ஸௌஸெஷ்டுஸிராமஃ ஸௌஸெஷ்டுஸிராமஃ |
நிஷ்டுய்யு ஸௌஸெஷ்டுஸிராமஃ ஸௌஸெஷ்டுஸிராமஃ ஸௌஸெஷ்டுஸிராமஃ |
ஸௌஸெஷ்டுஸிராமஃ ஸௌஸெஷ்டுஸிராமஃ ஸௌஸெஷ்டுஸிராமஃ ||உஉ||

ததஃ வுதஃ ஸௌஸெஷ்டுஸிராமஃ ஸௌஸெஷ்டுஸிராமஃ ஸௌஸெஷ்டுஸிராமஃ |
ஜிஷ்டுஸெஷ்டுஸிராமஃ ஸௌஸெஷ்டுஸிராமஃ ஸௌஸெஷ்டுஸிராமஃ ||உச||

ஸௌஸெஷ்டுஸிராமஃ ஸௌஸெஷ்டுஸிராமஃ ஸௌஸெஷ்டுஸிராமஃ |
ஹததுதாஜிஸெஷ்டுஸிராமஃ ஸௌஸெஷ்டுஸிராமஃ ஸௌஸெஷ்டுஸிராமஃ ||

ஸௌஸெஷ்டுஸிராமஃ ஸௌஸெஷ்டுஸிராமஃ ஸௌஸெஷ்டுஸிராமஃ |
ஜிஷ்டுஸெஷ்டுஸிராமஃ ஸௌஸெஷ்டுஸிராமஃ ஸௌஸெஷ்டுஸிராமஃ |
கௌஸெஷ்டுஸிராமஃ ஸௌஸெஷ்டுஸிராமஃ ஸௌஸெஷ்டுஸிராமஃ ||

திருக்கோட்டியூர் சேஷத்திரமகிமையில்நவதுஅத்தியாயம். ௧௩

இவனை உபத்திரவப்படுத்துங்கள், கயிற்றினால் கட்டுங்கள், நெருப்பினால் தகித்துவிடுங்கள், கயிற்றினாலிறுக்கக் கட்டிக் கடலின் நடுவில் போடுங்கள். மலையின் உச்சியிலேற்றித் தலை கீழாகத்தன் னுங்கள், யானைகளின் முன் நிறுத்தி வஜ்ராயுதத்திற்கு நிகரான தந்தங்களால் குத்திக்கொல்லச் செய்யுங்கள். உக்ரமான பாம்பு(௧௮) வின் பற்களால் இரக்கமின்றிக்கடிக்கச் செய்து இறக்கச் செய்யுங்கள். குலத்தை நட்டு அதிலேற்றி கூரார்ந்த வாளாலறுத்துவிடுங்கள்.

என்று இவ்விதம் அரசனான இரணியன் உத்தரவுசெய்து தன் அரண்மனைக்குட் புகுந்தான். (௧௯)

அரசன்கட்டளைப்படி ஸேவகர்கள் மிகுந்த சினைகளெல்லாம் செய்தும் பாலனான பிரஹ்லாதர் பாபஹாரியான ஹரிஸ்மரணம் செய்துகொண்டு “குலந்தரும் செல்வம் தந்திடுமடியார் படுதுயராயினவெல்லாம் நிலந்தரஞ்செய்யும் நீள்விசம்பருளுமருளொடு பெருநிலமளிக்கும் வலந்தரும் மற்றுந்தந்திடும் பெற்றதாயினுமாயின செய்யும் நலந்தரும் சொல்லே நான் கண்டுகொண்டேன் நாராயணவென்னும் நாமம்” என்றப்பிரகாரம் திருவெட்டெழுத்தையே ஐபித்து நின்றதால் மிகவும் ஆனந்தபூர்ணராய் சரீரத்தில் உபத்திரவத்தால் வேறுபாட்டைக் கிஞ்சித்தும் அடையவில்லை. (௨௧)

இவ்விதம் தாங்கள் செய்த சினைகளையும், அதனால் புத்திரனுக்கு ஓர் தீங்குமில்லாமையையும் ஸேவகர்கள் அரசனிடமறிவித்தார்கள்

இதைக்கேட்ட இரணியனும் பொறிகலங்கி வஸ்திரம் நழுவ தலைமயிர் விரிய, மணம்பதைக்க, சரீரம் நடுங்கப்பறப்பட்டு ஸபையின் மத்தியிலிருந்து நல்ல புத்தியுள்ள மந்திரிகளுடனாலோசித்து முடிவு செய்தான். (௨௨)

பிறகு புத்திரனையழைத்து “நீ புத்திசாலியாகையால் பிதாவான என் வாக்கியத்தையும் குருவின் வாக்கியத்தையும் தட்டாதே. என்னுடையவும் உன் குருவினுடையவும் வார்த்தைகளைக் கேட்பாயாக” என்று ஸமாதானமாகச் சொல்லிவிட்டு அப்பொ(௨௪) மூதே குருவைக்கொண்டு தன் பெயரைச் சொல்லிவைத்தான். (௨௫)

பிரஹ்லாதரும் முன்போலவே ஹரியின் அஷ்டாக்ஷரத்தையே சொல்லி நின்றார். (௨௬)

தானவபதியான இரணியன் அதே வாக்கியத்தைக் கேட்டு கோபங்கொண்டு அக்கினிபோல் ஜ்வலித்து “அடே நீ சொல்லும் நாராயணன் எங்கிருக்கிறான்?” என்று கேட்டான். (௨௭)

௧௪ ஸ்ரீமொஷீவாஸோஹாதேய துத்யோய்யாயம் ||

புஹாஷோஹி ததம்முக்ஷா ஹிரண்குஸரிவொவஹம் |

சுப்யவீஷுத்ரம் வாசுக்ம் ஸஹாஷெஷு ஷஹாஷிதி |

நாஜிந்! முண்ணுஷ்ஷெகாஸு நோஹுகூழஸுரொதே

சூவொ நாரா ஹி ப்ரூகூ சூவொஹெ நரஸுகநவம்!

தா யஷஸ்யாயநம் ப்ரூகூ தெந நாராயணம் ஸுபுதம் |

வனவம் வஷிதி ஷோஷா; ஸதபூரஸுதஷரிபுநம் || ௨௬ ||

வெஷிஷிஷேஹாபூரெஷ்ஷெஷுஷெஷு வரிவ்யுதே |

ஸவபூததஸவபூயொநிஸவபூதஸவபூஸாக்ஷிகம் |

ஸவபூஸாதரதஸாக்ஷாதவபூம் நாராயணாதக்யம் || ௨௭ ||

தஸாஷஸாஸம் வஸதி யுஷாஸெவ விஸெஷதம் |

ஸ வனவ விஸ்ம் விஸ்ராதா விஸ்ராதீதொ ஜ்ஞாநம் || ௨௮ ||

தஸாஹாராயணாதே”தி ஷேத்ம் ஜவ ஸஷா முரொ!

வனதஹூக்ஷாஸுநாயீஸொ ஜயதாமாஸிஸநிஸம் |

வனதஸிஸிவி ஸவபூதா ஸகிம் வஸதி ஷுஷுதே! || ௨௯ ||

ஹி நிஸபூதபூ ஷநுஜி ஸம்ஹம் வாஸபூததம் ருஷா |

கரெணாஸொபயாஸிஸ வஜ் கஹததெந ஹெ || ௩௦ ||

தஷா ஸம்ஹானொ வொஷி: பூஷுநாஸிஷயாவஹம் |

தகாக்ஷபூ ஷோநாஷிஷெமகூரஷிஷுதம் |

ஹதாய வாஸநாதமுண்தம் வபூரோஸம்நாயகம் || ௩௧ ||

திருக்கோட்டியூர் கேட்டித் திமகிமையில் ஈ-வது அத்தியாயம். ௧௪

பிறகு பிரஹ்மனாரும் இரணியன் சொன்னதைக்கேட்டு பகவதவிஷயத்தில் நிலைநின்ற புத்தியுடையவராகையால் ஸபையின் நடுவில் உத்தரம் சொல்லுகிறார். (௨௭இ)

அஸ்ரோத்தமனான அரசனே ! நாம் சொல்லுலதை வேறிடத்தில் மனதைச் செலுத்தாமல் தாம் கேட்கவேண்டும். (௨௮)

ஜலங்கள் “நாரங்கள்” என்று சொல்லப்படும், ஜலங்கள் நானை (நித்தியனான) பகவானிடமிருந்து பிறந்ததுபற்றியே. அந்த ஜலங்களையே வாஸஸ்தானமாகக்கொண்டவராகையால் “நாராயணன்” என்று சொல்லப்படுகிறார்” என்று உண்மையையறிந்த மனுமுதலிய ஸ்மிருதி கர்த்தாக்கள் அறிவிக்கிறார்கள். (௨௯இ)

வேதங்களிலும் அவையறிந்த புத்திமான்களால் எல்லா ஆத்மவஸ்துக்களிலும் உள்ளிருப்பவனுமாய் எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் காமனமாயும், எங்கும் நிறைந்தும், எல்லாவற்றையும் நேரிட்பார்த்தும், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாய், எல்லாமவனையாய் விளங்குமவனே “நாராயணன்” என்று தெளிவாய் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது (௩௦)

ஆகையால் அனுகூலரான எங்கனிடத்திலும், விசேஷமாய் பிரதிகூலரான உங்கனிடத்திலும் வலிக்கிறார். அவனே படர்பொருள் முழுவதும் உடன்மிசையுயிரெனக் கரந்ததற்கும் பாரதூனாய் ஸகலவிலக்ஷணாய் ஜகத்குருவாய் நிற்கிறான். (௩௧)

ஆகையால் ஓ குருவே ! தாமும் எப்பொழுதும் “நமோநாராயணய” என்ற மந்திரத்தையே ஜபித்துக்கொண்டிருக்கும். (௩௨இ)

என்று சொன்ன வாக்கியத்தைக் கேட்ட அஸ்ரோதனான இரணியன் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கும் பிரளயகாலாக்கினிகு நிகரானவனாகி “அடே துர்புத்தியே ! நீ எங்கு முளையுச்சொன்னவன் இங்கிருக்கிறானா?” என்று அதட்டிக்கொண்டு கோபத்தோடு (௩௩இ) வஜ்ராயுதம்போல் கடினமான கையால் பக்கத்திலிருந்த தூணைத் தட்டினான். (௩௪இ)

அங்கப்பொழுதே அவன் பயப்படும்படியான சப்தமொன்று ண்டாயிற்று. (௩௫)

அஸ்ரோததியும் சனக்கும் நடுக்கத்தைச் செய்யக்கூடியதாய் அற்புதமான பேரோசைகேட்டு சிங்காசனத்திருந்து திடுக்கிட்டெழுந்து திகைத்து நின்றான். (௩௬)

௧௫. ஸ்ரீமொஷீ வுராரோஹாதேஜ வதூயெபூரய்யாய: ||

புலோஹோதி புலனாதா ஹவதூகிஸ்யுத: |

ஸ்ரீசிஷ்டாக்ஷரம் சித்ரம் ஜபநெ ப்ராஜ்ஜி: ஸ்ரீத: || ௩௭ ||

உதி ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஹாண வுராரண

ஸததூகாரஸம் ஹிதாயாம்

புண்ணுக்ஷத்ருபுலாவெ

ஸ்ரீமொஷீ வுராரோஹாதேஜ

தூத்யோரய்யாய:

ஸம்பநிஷ்ட: ||

ஸ்ரீஸுளஜீதாராயணாய நம: ||

சுய வதூயெபூரய்யாய: ||

சுய கதூம் ஹிரண்யஸ்ய வயம் தஸ்ய ஞாராதந: |

சூர்வபூமநிவ ஸம்ஸ்ய சிஷ்டே நரஹரிஹதாரி: || ௧௮ ||

தம் ஞிஷ்டா ஸ ஸாரதேஷீ கொவரகூததொவந: |

வயோதாய ஸஹஸா ஸம் ப்ரதி யயள ததா || ௧௯ ||

ஜெவஸ்ய நரஸிஹஸ்ய ஹிரண்யஸ்ய ஞாராதந: |

பாஜம் தஜ்ஜுதஜிநிஷுதூவிரம் ரொசிஹஷ்டுண்பு || ௨௦ ||

ஜஞ்செஸ்ய வ வுத்ருஸ்ய வுராரொஸிபுரஸ்ய வ |

வுகஸ்ய வெவ வ்யாவஸ்ய மணிந: ப்ரஹ்மாஸிந: || ௨௧ ||

சூர்வபூமஷ்டொகாநாசிமகரஜிஷ்டுத |

சதூம் யுகஜெநயொஹிபுரணு நரஸிஹயொ: || ௨௨ ||

திருக்கோட்டியூர் கேஷத்திரமகிமையில் ச-வது அத்தியாயம்கு

பிரஹ்லாதரும் பகவத்பக்தியுள்ளவராகையால் தெளிந்த சிந்தையராகி நற்பொருளாய் நற்றுணையான நாராயணனது திருவெட்டெழுத்தையே ஜபித்துக்கொண்டு தேவானுக்கிரகத்தைத்தரும் முத்திரையாகத் தடக்கை கூப்பிடுகின்றார். (௩௭)

எ ன் னு பி ர் ம ண் ட பு ர ண த் தி ல்
ஸ ந த் கு ம ா ர ஸ ம் ஹி தை யி ல்
பு ண் ணி யகேஷத்ரப் பிரஸ்தாவத்தில்
ஸ்ரீ கோஷ்டி புர மகிமையில்
மூன்றாவது அத்தியாயம்
பூர்த்தி பெற்றது.

ஸ்ரீ ஸௌமிய நாராயணாயநம:

நான்காவது அத்தியாயம்.

பிறகு பக்தர்களின் துரிதங்களைப்போக்கும் பகவான் தேவத் துவேஷியான இரணியனைக் கொல்லவேண்டி அவன் தட்டின தூணின் மத்தியில் நரசிங்க ரூபமாய்த் தோன்றினார். (நரசிங்க ரூபம்—மனிதரூபத்தோடு சேர்ந்த சிங்கவருவம்.) (௧)

அப்பொழுது அவரைக்கண்டு இரணியன் கோபத்தால் சிவந்த கடைக்கண்ணுடையனாய் கத்தியையேந்திக்கொண்டு தூணுக்கு ஸமீபத்தில் ஓடினான். (௨)

அக்காலம் பார்த்தவர்களுக்கு மயிர்சிலிர்க்கும்படி ஆச்சரியகரமான யுத்தமானது தேவனுள் ஸ்ரீரவியம்மனுக்கும் துராத்மாவான இரணியனுக்கும் வெகுநேரம் நேர்ந்தது. (௩)

அந்த யுத்தமானது இந்திரனுக்கும் விருத்திராஸுரனுக்கும், ருத்திரனுக்கும் திரிபுரனுக்கும், புலிக்கும் நாய்க்கும், கருடனுக்கும் ஸர்ப்பத்திற்கும்போல் எல்லா லோகங்களுக்கும் பயமுண்டாக்கும் (௪) படியாய் ஆச்சரியமாய் ஒப்பற்றதாயிருந்தது. (௫)

கக ஸ்ரீமொஷீ வுரோஹாதேவ வதுமெ-புராயம் ||

தவ்ரிநு ரணெ ஸுரரிவு³கி³பா³லு³வ வாரண³ :
நா³லி³ஹ³ம் ப்ரு³தி யயள ஸய³ஹொ³ழ³பிரி³வொ³வ³யு³ || ॥சு³॥

தனிநு வவஷ்டு ஸஸாணி விவியாநி ஜநாடிடுநெ ।
வாஸிடுஷா வாஸியாஸாநிஃ கூடுநெ வவடிடுதெ யயா ॥ ௭௭ ॥

தொழிலுக்குத் தகுந்தவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொடுத்தல். இவ்வாறு
தொழிலுக்குத் தகுந்தவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொடுத்தல். இவ்வாறு

வயாய் தவறு டெவாரெஹித் தாய ஜமதாஃவி ।
வலையிடியாம் ஸத்ரம் விஜஹநு மொவஹக்ஷாஷா ।

கனம் ஸுரஸிவொஸஸ்ய ஜமுஹ நரகெஸஸ் || ॥கஇ॥
ததொ நரஹஸிபுரீராதொரொரொவொ தச ரிவொ ||

நடுவெவி ஓடாருயரோஸ தஸ்ய வக்ஷஸ்யம் சுதணாசு||கௌ||
தஸ்யாநுரோமரோடாய யாஸ்யநுரகெஸ்யஸ் ।

யாதுகோவாரச்சுதிவஸுஸுவெ ஹிவாநிவ || ||ககஇ||
 வனவம் நெடிதுவதெஸுஸு ஹிராணஸு ஞாநாந்நம் ।

வயம் உகார ஹவாநு ப்ருஹாஜிவ் ணநாய வ || ||கஉஇ||
தவ்யிநு ஹதெ ஜறஜிஹ் ஜேஹாயதநம் ஜேஹக் || ||கஉஈ||

ஸுஹம் யாதநா ஸந்திரவ ஸுமஸொ வாதி ஜோஸுதத் ।
நிஜேவாநி ஹவநி ஸ நக்ஷத்ராணி விஸேஷத் ॥ ॥௧௪॥

ஸவரம் சீரெனவொலுது தவிர நெடிதுவதள ஹதெ ।
 நிவர்தம் ஜமதொ டுஃவம் தகிஸுருயு ஹவொழிதெ ॥கரு॥

வெண்கலம் போல நவநாணாஸ்தவம் வகுத்துரைநலாஃ ।
ஸகீயம் வடிவமவநு ஸாராபுரீஸ்வா ஸுவி ॥ ॥கக॥

சுஹோமுதிசோமயம் சுஜிவஸ்ய சோதெஸ்தத் |
 சிஜெஹம் சிஜெஹாநாம் வ ஜெஸொதயம் ஸ்வபூகாரியுகீ || க௭ ||

தவிர்த்துக் கொள்ளுமா? அல்லது தவிர்த்துக் கொள்ளாது? என்று கேள்வி எழும். இதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளுமா? என்று கேள்வி எழும். இதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளுமா? என்று கேள்வி எழும்.

2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034 2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045 2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056 2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067 2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078 2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089 2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100 2101 2102 2103 2104 2105 2106 2107 2108 2109 2110 2111 2112 2113 2114 2115 2116 2117 2118 2119 2120 2121 2122 2123 2124 2125 2126 2127 2128 2129 2130 2131 2132 2133 2134 2135 2136 2137 2138 2139 2140 2141 2142 2143 2144 2145 2146 2147 2148 2149 2150 2151 2152 2153 2154 2155 2156 2157 2158 2159 2160 2161 2162 2163 2164 2165 2166 2167 2168 2169 2170 2171 2172 2173 2174 2175 2176 2177 2178 2179 2180 2181 2182 2183 2184 2185 2186 2187 2188 2189 2190 2191 2192 2193 2194 2195 2196 2197 2198 2199 2200 2201 2202 2203 2204 2205 2206 2207 2208 2209 2210 2211 2212 2213 2214 2215 2216 2217 2218 2219 2220 2221 2222 2223 2224 2225 2226 2227 2228 2229 2230 2231 2232 2233 2234 2235 2236 2237 2238 2239 2240 2241 2242 2243 2244 2245 2246 2247 2248 2249 2250 2251 2252 2253 2254 2255 2256 2257 2258 2259 2260 2261 2262 2263 2264 2265 2266 2267 2268 2269 2270 2271 2272 2273 2274 2275 2276 2277 2278 2279 2280 2281 2282 2283 2284 2285 2286 2287 2288 2289 2290 2291 2292 2293 2294 2295 2296 2297 2298 2299 2300 2301 2302 2303 2304 2305 2306 2307 2308 2309 2310 2311 2312 2313 2314 2315 2316 2317 2318 2319 2320 2321 2322 2323 2324 2325 2326 2327 2328 2329 2330 2331 2332 2333 2334 2335 2336 2337 2338 2339 2340 2341 2342 2343 2344 2345 2346 2347 2348 2349 2350 2351 2352 2353 2354 2355 2356 2357 2358 2359 2360 2361 2362 2363 2364 2365 2366 2367 2368 2369 2370 2371 2372 2373 2374 2375 2376 2377 2378 2379 2380 2381 2382 2383 2384 2385 2386 2387 2388 2389 2390 2391 2392 2393 2394 2395 2396 2397 2398 2399 2400 2401 2402 2403 2404 2405 2406 2407 2408 2409 2410 2411 2412 2413 2414 2415 2416 2417 2418 2419 2420 2421 2422 2423 2424 2425 2426 2427 2428 2429 2430 2431 2432 2433 2434 2435 2436 2437 2438 2439 2440 2441 2442 2443 2444 2445 2446 2447 2448 2449 2450 2451 2452 2453 2454 2455 2456 2457 2458 2459 2460 2461 2462 2463 2464 2465 2466 2467 2468 2469 2470 2471 2472 2473 2474 2475 2476 2477 2478 2479 2480 2481 2482 2483 2484 2485 2486 2487 2488 2489 2490 2491 2492 2493 2494 2495 2496 2497 2498 2499 2500 2501 2502 2503 2504 2505 2506 2507 2508 2509 2510 2511 2512 2513 2514 2515 2516 2517 2518 2519 2520 2521 2522 2523 2524 2525 2526 2527 2528 2529 2530 2531 2532 2533 2534 2535 2536 2537 2538 2539 2540 2541 2542 2543 2544 2545 2546 2547 2548 2549 2550 2551 2552 2553 2554 2555 2556 2557 2558 2559 2560 2561 2562 2563 2564 2565 2566 2567 2568 2569 2570 2571 2572 2573 2574 2575 2576 2577 2578 2579 2580 2581 2582 2583 2584 2585 2586 2587 2588 2589 2590 2591 2592 2593 2594 2595 2596 2597 2598 2599 2600 2601 2602 2603 2604 2605 2606 2607 2608 2609 2610 2611 2612 2613 2614 2615 2616 2617 2618 2619 2620 2621 2622 2623 2624 2625 2626 2627 2628 2629 2630 2631 2632 2633 2634 2635 2636 2637 2638 2639 2640 2641 2642 2643 2644 2645 2646 2647 2648 2649 2650 2651 2652 2653 2654 2655 2656 2657 2658 2659 2660 2661 2662 2663 2664 2665 2666 2667 2668 2669 2670 2671 2672 2673 2674 2675 2676 2677 2678 2679 2680 2681 2682 2683 2684 2685 2686 2687 2688 2689 2690 2691 2692 2693 2694 2695 2696 2697 2698 2699 2700 2701 2702 2703 2704 2705 2706 2707 2708 2709 2710 2711 2712 2713 2714 2715 2716 2717 2718 2719 2720 2721 2722 2723 2724 2725 2726 2727 2728 2729 2730 2731 2732 2733 2734 2735 2736 2737 2738 2739 2740 2741 2742 2743 2744 2745 2746 2747 2748 2749 2750 2751 2752 2753 2754 2755 2756 2757 2758 2759 2760 2761 2762 2763 2764 2765 2766 2767 2768 2769 2770 2771 2772 2773 2774 2775 2776 2777 2778 2779 2780 2781 2782 2783 2784 2785 2786 2787 2788 2789 2790 2791 2792 2793 2794 2795 2796 2797 2798 2799 2800 2801 2802 2803 2804 2805 2806 2807 2808 2809 2810 2811 2812 2813 2814 2815 2816 2817 2818

திருக்கோட்டியூர் சேஷத்திரமகிமையில் ச-வது அத்தியாயம். ௧௬

அந்த யுத்தத்தில் தேவசத்துருவான இரணியன் மதம்பிடித்த யானைபோல் நரவிம்மனோடெதிர்த்தது எரிகிற நெருப்பில் வீழ்ந்த விட்டிபோலிருந்தது. (௬)

இரணியன் அந்த நரவிம்மபகவானிடத்தில் உறுதியுள்ளமலை மேல் மேகம் ஜலங்களைப் பெய்வதுபோல் அநேக ஆயுதங்களைப் பொழிந்தான். அவன் போட்ட ஆயுதங்கள் யாவும் சிதறிவிட்டன. பிறகு ஸ்ரீ நரவிம்மனும் அடங்காத கோபத்(எ) இதையடைந்து ஜனங்களின் ஹிதத்திற்காக தேவசத்துருவான இரணியனைக் கொல்லவேண்டி, கத்திகள் முதலியவாயுதங்களைத் தரித்து நிற்கும் சத்துருவான அவனை கோபத்தால் நெற்றியிலேறிய கண்ணால் அழலவிழித்து அவனுடைய தலையிரைப் பிடித்துக் கொண்டார். (௭)

பிறகு மிக்க தேஜஸையுடையராய் 'சிரீமான்' என சிங்கப்பிரான் சத்துருவான இரணியனைத்தன் மடிமேலேற்றி க்ஷணப்பொழுதில்(௮) இரணியனாகத்தை (ஆகம்—மாப்பு) கூரார்ந்தவள்ளுகிரால் கீண்டு (கூர்மையுள்ள வலிய நகங்களால் கிழித்து) குடல்மலை சீரார்திரு(௯) மார்பின்மேல் சேர்த்துக்கொண்டார். அப்பொழுது தாதுக்களால்(௧௦) (தாது—காவிகள்) நிறைந்த இமயமலைபோல் இருந்தது. (௧௧)

இவ்விதம் பகவான் ஸகலலோகங்களின் சேஷமத்திற்காகவும் பிரஹ்மாதரை ஸந்தோஷமடையும்படி செய்வதற்காகவும் துராத் மாவாய் அஸுரபதியான இரணியனுடைய வதத்தைச்செய்தருளிஞர்.

அந்தவிரணியனிற்றதவுடன் இவ்வுலகங்களெல்லாம் பெருநலம் பெற்றன. சந்திரனும் சூரியனும் ஸுகமாய் ஸஞ்சரித்தார்(௧௨) கள். காற்றும் நன்மணம் பொருந்தி வீசிற்று. நக்ஷத்திரங்களும் மிகவும் ஒளிபெற்றன. ஸூர்யனுதித்தவுடன் இருள் நீங்குவது(௧௩) போல் இரணியனிற்றதவுடன் ஜகத்தின் துயர்தீர்த்து ஸர்வமங்கள மாயிற்று. சங்கரன் முதலிய எல்லா தேவர்களும் துன்பம் நீங்கி(௧௪) இன்பம் நிறைந்த மனமுடையவர்களாய் அவரவர்களின் ப்தவியையடைந்தார்கள். (௧௫)

நானும் எல்லா அபிஷ்டங்களையும் தரக்கூடியதாய் தேவர்களாலும் அணுகமுடியாத தனது தேஜஸால் ரக்ஷிக்கப்பட்டதான எந்த தேசத்தில் கதம்பமுனிவர் பிரமனான என்னைக்குறித்துத் தவம் செய்துகொண்டிருக்கிறாரோ அத்தேசத்தில் அக்கதம்பமுனிவரின் மங்களமங்களமான ஆசிரமம் சென்று "வேண்டும் வரத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளும்" என்று கதம்ப முனியைக்குறித்துச் சொன்னேன். (௧௬)

கள ஸ்ரீமொவ்வீவாரோஹாதேய வத்யெபாஜ்யாய: ||

கடிவெழி:—

நடுவெழிவநு! வடிவநு! வரம் நெ டாதவிவநு |
கீராவியநாயம் சயிநம் நெவாநாடுமுதெஜவநு |
நெடு நெடுநாய திவநம் வடிவநம் வடிவம் ஹரிநு || ௨௦ ||

முடிவெழிவநு நெவநு ஹரிநு வடிவநு ஹரிநு |
நாவிவடிவநு வடிவநு! வடிவநு கீராவிய வடிவநு || ௨௧ ||
வடிவம் வடிவி வடிவநு கடிவாநெடு நெவாநு |
நெடு வ விவநு கீராவிய வடிவநு கடிவநு || ௨௨ ||

விவநு நெடு வடிவநு திவநம் வடிவநு வடிவநு |
நெடுநெடுநு வடிவநு வடிவநு வடிவநு வடிவநு || ௨௩ ||

வடிவநு நெடு நெடுநு திவநு திவநு திவநு திவநு |
வடிவநு வடிவநு திவநு விவநு வடிவநு வடிவநு || ௨௪ ||

விவநு நெடுநு வடிவநு வடிவநு வடிவநு வடிவநு |
வடிவநு வடிவநு வடிவநு வடிவநு வடிவநு || ௨௫ ||

வடிவநு வடிவநு விவநு வடிவநு வடிவநு வடிவநு |
வடிவநு வடிவநு வடிவநு வடிவநு வடிவநு || ௨௬ ||

நெடுநு வடிவநு வடிவநு வடிவநு வடிவநு |
வடிவநு வடிவநு வடிவநு வடிவநு வடிவநு |
வடிவநு வடிவநு வடிவநு வடிவநு வடிவநு || ௨௭ ||

வடிவநு வடிவநு வடிவநு வடிவநு வடிவநு |
வடிவநு வடிவநு வடிவநு வடிவநு வடிவநு ||

திருக்கோட்டியூர் சேஷத்திரமகிமையில் சு-வது அத்தியாயம். ௧௭

இதைக்கேட்ட கதம்பமுனிவர் சொல்லுகிறார்.

நற்குணம் நிறைந்த பிரமணே ! தமக்கு வந்தனம். தாம் எனக்கு வரம் கொடுக்கத் திருவுள்ளம்பற்றினால் மிக்க தேஜஸுடன் பாற்கடலில் பள்ளிகொண்ட பரமனாயும், தேவர்களினிடரை நீக்கக்காக்கி தந்து நின்ற பிரபுவாயும், அத்தேவர்களின் நடுவில் இரணியவதம் செய்ய ஆலோசனத்திற்காக வீற்றிருக்குமவராயும், (உய) நரவிம்மனாகி இரணியனைப் பிடித்து நிற்குமவராயும், அவன் மார்பைப் பிளந்து அவனைக்கொன்றவராயுமுள்ள பகவானுடைய திவ்விய மங்கள விக்ரகத்தைக் கண்ணாக்கண்டு களிக்கும்படியாய் அணுக்கிரகிக்கவேண்டும். (௨௧)

என்று கதம்பமகரிஷியானவர் கேட்டுக்கொண்டஸமயத்தில் “மயன், விசுவகர்ம்மா” என்ற இரண்டுசில்பிகளை அழைத்து, “நீங்(௨௨) கள் அழகியதாயும், உன்னதமாயும், பூலோகத்திற்கு அலங்காரமாயும், மூன்றுதளமுள்ளதாயும், தேவாரஹமானதுமான ஜர் விமானத்தை ஸாவதானமாய் உங்கள் திறமையைக்காட்டி யமைக்கவேண்டும்.” என்று நியமித்த பிறகு அவ்விருவர்களும் எனது ஆஞ்(௨௩) னுடையத் தலைமேற்கொண்டு, மூன்றுதட்டுள்ளதாய், தேவாரஹமாய், குற்றமற்ற விமானத்தைச் செய்து முடித்தார்கள். (௨௪)

இவ்விமானம் எல்லாருடைய பாவத்தைப்போக்கிப்புண்ணிய தமமாய் நலத்தைத் தரக்கூடியது. ஸேவிப்பவர்களுக்கு இப்பூவுலகில்கொண்ட பெண்டிர்மக்களுடன் வாழ்வையும் பிறகுவானுலகில் அடியார்கள் குழாங்களோடுடன் கூடிய அந்த மின்பேரின்பத்தை யும் தரும். (௨௫)

உலகத்தில் உத்தமவிமானங்களுக்குள் பதினாறு விமானங்கள் உத்தமமானவைகள். அவைகளிலும் இது சிறந்தது. மிகவும் உயர்ந்தது. (௨௬)

மூன்று தளங்களுடன் கூடிய இந்த விமானம் மூன்று பதங்க னுடன்கூடிய மூலமந்திரம்போன்றதாயும் (அதின் சுருக்கமான) மூன்றெழுத்துகளுடன் கூடிய பிரணவம்போன்றதாயும் விளங்குகிறது. (௨௭இ)

இதின் தென்புறத்தில் இரணியனைப் பிடித்தும் அப்படியே வடபுறத்தில் இரணியனை வதம் செய்தும் நின்ற ஸ்ரீநரவிம்மவிக்ரஹங்களையும், முதல்தளத்தில் “வெள்ளைவெள்ளத்தின்மேலொ(௨௮இ)

க- முன்மொஷீபுராரஹாத்தே வதூயெபூதய்யாயம் :

வாநம் கதீராஸிநாயஸ்ய ராபுவம் வநமஸாயிநம் ||௨௯||

ஸாபயிக்ஷா ததௌ தியே தி-ததௌ வ வாநம் வாநம் ।

சூரதஸ்ய தீஹாவிஷெராரஹஸ்யாயம் லிவளகஸாடி ||௩௦||

ராபுவம் வ ஸவபுஷெவாநாம் ராபுவெஸாஸகதீநுததீ ||

ஸாபயிக்ஷா து தள தெஷாம் யயாயபு னாதி வசு-தம் ||

தியே ஸிதகாஷெவாநாம் ஸிதம் நாராயணாஹய ||

ஹஜஜீஜீஷாஸாயிக்ஷா ஹஜஜீஜீஷாதமம் || ||௩௨||

தக்ஷிணாம் லிஸகேலிஸ்ய ஸிதகாஷெகதீணஸாரம் ।

உதராம் லிஸகேலிஸ்ய ஸிதகாஷாதரஸாரம் || ||௩௩||

வநவம் உக்ஷணஸம்வநம் ஸவபுக்ஷணஸம்யுததீ ।

சுஷாஷகேதம் லிவம் தி-ஷா தொகெஷா ஷாமபுஸ்ய ||

தியேந நிதி-தம் விஸகதீணா வ தீஹாஷுததீ ।

(யது நிதி-தம் விஸகதீணா)

விசாநாநாம் சாநஹரம் விசாநம் தக்ஷிணோதரதீ || ||௩௪||

ஸ்ரியா ஜஷ்டம் ஹசு-தரதீஷுநாதகேவஸுததீ ।

ஷெவதெதஸகதெயம் வாஸாம் ஸததம் தீஷ்வாவஹ ||

விசாநெஷா வ ஸவெஷா வரம் நாவி ஸகி வ வா ।

வநதஸ்ய வ விசாநஸ்ய தஸாஷதீததீததீ || ||௩௫||

வநவம் ஸமக்ஷணம் க்ஷகா விஸகதீராயதள ।

ததவாஸவியாநெந ஸம் ஸம் ஷெஸிவாவதம் || ||௩௬||

சுய ப்ரஸஹ்ஷதீயம் க்ஷம்வாஷெர தீஹாஷுநிதி ।

ஜாதா ஸவபு தீஹாதேஜா வஸிநாஷுததீததீ || ||௩௭||

சூரபுதவபுக்ஷாநெவ ஸவபுக்ஷணஸம்யுததீ ।

ஷாமபுஸம் தி-ஷா தொகெஷா விசாநோததீததீ || ||௩௮||

ஷெவதாநாம்வஸவபுஸாம்ஷெர “மொஷீ” திவிஸ்ருததீ

ஸிதம் நாராயணம் ஷெவம் நாயம் வநமஸாயிநம் || ||௩௯||

உதரே தக்ஷிணே வாஷெந நாவிஹம் தீஹாஷுஸம் ||

சூராய விஸிவதாயம் ப்ராததீயுநிநெவ வ ।

விசாநம்வ ப்ரஹ்ஷெஷாஷுததீததீததீ தீஹாஷுநிதி ||

திருக்கோட்டியூர் கேஷத்திரமகிமையில் ச-வது அத்தியாயம். கஅ

ருபாம்பை மெத்தையாக விரித்ததன்மேலே கள்ளித்திரைகொள்
கின்ற” ஸ்ரீராப்திராதனுடைய திவ்வியமங்கல விக்ஹிதத்தையும்,
மத்தியதளத்திலும் மேல்தளத்திலும் தேவர்களுடன் ரஹஸ்யமாய்(உக)
ஆலோசனம் செய்யவந்த ரூபத்தையும், அவர்களுடன் வீற்றிருந்த
விக்ஹிதத்தையும், இன்னும் ஸகலதேவபிம்பங்களுடன் அவ்விமா(நய)
னத்தில் ஸ்தாபித்து யதார்த்தமான நாமத்தையும் (காரணப்பெய
ரையும்) அந்த விசுவகர்மமாவும் மயனும் அமைத்தார்கள். (நக)

தேவர்களின் நடுவிலிருந்ததால் “ஸ்திதநாராயணன்” என்றும்,
ஆதிசேஷன்மேல் சயனித்திருப்பதால் “உரகமெல்லணையான்” (நஉ)
என்றும், தென்திசை நோக்கின நரவிம்மனுக்கு “தக்ஷிணேசுவரன்”
(தெர்க்காழ்வான்) என்றும் வடதிசை நோக்கினதால் “உத்தரேச
ுவரன்” என்றும் பெயரிட்டமைத்தார்கள். (நஊ)

இவ்விதம் பகவானுடைய திவ்வியமங்கலவிக்ஹித லக்ஷண
யுத்தமாயும், விமானலக்ஷணங்களெல்லாம் பொருந்தியும், “அஷ்ட
டாங்கம்” என்று பெயர்பெற்றதாயும், தேவாரஹமாயும், உத்தம
மாயும், மூவுலகங்களிலுமரிதாயும், “மயன்” என்ற அஸுரசில்பி(நச)
“விசுவகர்மமா”வென்ற தேவசில்பியாலும் அற்புதமாய் அமைக்
கப்பட்டதாயும், எல்லாவிமானங்களினுடைய உயர்வை யபஹரிப்
பதாயும், தென்வடல் நீரமுள்ளதாயும் அழகு பொருந்தி மங்கள(நரு)
கரமாய் உன்னதமாய் பரிஷ்஠ரித்ததாயும், ஸகலதேவர்களின் ஸான்
னித்தியத்தால் ஜனங்களுக்கு எப்பொழுதும் மங்களத்தைத்தரக்(நக)
கூடியதாயுமுள்ள இந்த விமானத்திற்கு மேலாயும் நிகராயுமுள்ள
விமானமொன்றுமில்லை. ஆகையால் இவ்விமானமே மிகவும் உத்
தமமானது. (நஎ)

இவ்வித விமானத்தை சிலபசாஸ்திரப்படியமைத்து விசுவகர்
மாவும் மயனும் தங்கள் தங்கள் ஸ்கானம் சென்றார்கள். (நஅ)

பிறகு எல்லாமறிந்த ஜிதேந்திரியரான கதம்பமாமுனிவரும்
தெளிந்த சிந்தையராகி, ஸர்வலக்ஷணஸம்பன்னமாய் மூவுலகங்க(நக)
ளிலும் அரிதாய் உத்தமமான அஷ்டாங்கவிமானத்தை ஸர்வகால
மும் ஆரதித்தார். (சய)

எல்லாதேவர்களும் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து நின்றவிடமாகையால்
“கோஷ்டி” என்று பெயர்பெற்றது. அதில் ஸ்தித நாராயணனை(சக)
யும் சேஷசாயியையும் வடக்கிலும் தெர்க்கிலுமுள்ள ஸ்ரீநரவிம்மப்
பிரபுவையும், காலே உச்சி மால் என்ற முப்பொழுதிலும் விமான
த்துடன் அர்ச்சித்து ஆரந்தமடைந்தார். (சஉஇ)

சக ஸ்ரீமொஷீ வாராஹாதேவ உதயேஷாய நம: ||

தவிரிநு கூர்யெ பூஸனா₂தா₂ சீவவா ஸுரநாயகம் ।

செவடிஞ்சுதரீவாடுதக் ஸகாகுணபுராத்மம் சிவமக் !

ததொ ரெஷம் மதெ ஸமுடெய் சுடிம்பவநராமதஃ ||சச||

கோபிவி பூண்தொ ஹுகா பூஹுஷெ நானா.தநா ।

ஸுஃஹுதெத், நிஸாநாஸெ வித்ராநக்ஷத்ஸம்யுதெ ||

வாஸவொ ஷெவஷெவஸு கயிகா ரயொதவழி ।

கதிராஸிஸாயிநம் ஷெவம் விஜாநாஜாபுதம் ப்ருஹுட ||சக||

ஸகோபாய ஜநநாயம் விநோதம் வாதமபூஷம் ।

கஜம்பாவ்யம் ஜெஹா காமநம். ஸம்ஸாவ்யம் ஜெஹாஜேநிழி ||சஎ||

ஸாவித்ரம் ஜெயஜெயஸ்ரம் வாழ்வயாவித்ரம் சூஹம் ।

ஸ்ரீஹ்ருதிநீஷ்வாஸஹிதம், 'வௌஸி' நாராயணாஹயத்' || ௪௮ ||

புராணகம் ஸா-டுவஸ்ய ஸாநாநி_மஉவிமுஹ்ய ।

திவ்யரகுபவசிஷாநாஹம் ஹக்ஷாநாஜிதிவசுமத் || ॥ ॥ ॥ ॥

நெத்ராநந்தகாரம் வம்ஸம் கௌடியாவி கௌடியம் ।

உள்ள தனெஸ் சிந்நாய வஸிநெ ஸ்ரீ தஜாநஸஃ || ௩௦ ||

சுடைய ஸ கிநிநூயம் ஸளஜ் நாராயணா ஹய்யு ।

சுறுதியிசுரா யயாநா யபில-கு து-குண-குநொய்யு: || ||ருக||

வாஸவோவி ஜதாபாய ஸுதெபாகஸிதெரெஸஹ || ||ருகஇ||

சுயிவிதம் ஐவறநெணரவு ஈனம் திதயம் ஐஹக

வினா 10. வெள்ளை உயிர் மண்ணாவி வியவசூதே.

சுஹபேஷா மதஸாயம் ஸௌக்யம் வநகாதினி: || ॥௫௩॥

ஊவரோடாயநெடுநவ விஷொரூழ்தகடுணஃ ।

சுபன்ஜெஷ் உ ஸவெதுஷ் ^ண ^{லி} 20-ந் நாள் ஹாவிதாதுநாழி.

சுபுரொழஸள வுணுதலெவ்வார்வகூடுபா ிஹாநு ||

விஜாநாநாம் உ ஸ்வெஷாம் விஜாநயிகனா தக் || ॥௫௫॥

வஸதி) நாராயணை நாயியா லெவதாநாய லெவத்ய

திருக்கோட்டியூர் கேஷத்திரமகிமையில் ச-வது அத்தியாயம். ௧௯

அப்பொழுது வாயுபகவான் முகமாய் இப்பெரு வியப்பைக் கேட்ட தேவேந்திரன் ஆனந்த மடைந்து சித்திரைமாதமான அப் பொழுதே கதம்பவனமான கோஷ்ட கேஷத்திரம் வந்து சேர்ந்தான். (௪௪)

அங்கு என்னையும் வணங்கி மகிழ்ந்த மனத்துடன் சந்திரன் சித்திரைநகரத்திரத்துடன் சேர்ந்த சுபமுகூர்த்தத்தில், நித்திய(௪௫) ஸூரி நிர்வாஹகனான பகவானுக்கு ரதோத்ஸவத்தை நடத்தி வைத்து, விமானமத்தியில் விளங்கும் பிரபுவாய், ஜகன்னாதனான(௪௬) க்ஷிராப்திராதனையும் ஒப்பில்லாத ஒளியுடன் விளங்கும் விமானத் தையும் ஆராதித்து, மகாத்துமாவான கதம்பமுனிவரையும் கொ ண்டாடி, தன்னால் ஆரதிக்கப்பட்டவரும் செல்வமாய் புத்திரனி(௪௭) டத்திற் போல் அன்பு வைக்கப்பட்டவரும், தனக்கு நாதனாயும், அவர் ஸ்வரூபமான ஸௌலப்பியத்தை வெளியிட்டுள்ளவரும், நன் றாய் விளங்கும் திருமேனிவாய்ப்பை யுடையவராயும், மிக்க வழ குள்ளவராயும், கம்பீரமான அவயவசோபையை யுடையவராயும், அடியார்களிடத்தி லன்பு கூர்ந்தவரும், பார்ப்பவர்கள் நேத்திரங் களுக்கு ஆநந்தத்தைத் தருமவரும், அழகால் மன்மதன் மனதை யும் மயக்குமவருமான ஸ்ரீபூமிநீளாதேவிகளுடன் சேர்ந்த “ஸ்ரீ ஸௌமிய நாராயணன்” ஜிதேந்திரியரான கதம்பமுனிந்திரரிடம் கொடுத்தான். (௫௦)

அம்முனிவரும் “ஸ்ரீஸௌமியநாராயணன்” என்ற எம்பெரு மானை எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு விதிப்படி அர்ச்சித்து மன மகிழ்ச்சியடைந்தார். தேவராஜனும், தேவர்களுடன் தேவலோ(௫௧) கம் சென்றான். (௫௧இ)

தேவகணங்களால் நிறைந்து அஷ்டாங்கமாய் மூன்று தளங் களோடு கூடியதாய் பெருமைதங்கி, பகவதஸ்ஸம்பந்தமுடைய திவ்ய விமானத்தை சாஸ்திரப்படி நன்றாய் ஸ்தாபித்து ஸககாதி முனி வர்களுடன் நானும் எனது லோகத்தை யடைந்தேன். (௫௧)

ஆவினிஸைப்பாலகனாய் அன்னுலகமுண்ட ஆச்சரிய சேஷ்டி தனான பகவானுடைய ஆராதனத்தாலே பரமாத்ம மனனசீலர் களின் ஆசிரமங்களுக்குள் இந்த ஆசிரமம் மிகவும் புண்ணியமா னது. ஸகலபாபங்களையும் போக்குவதால் பெருமைதங்கியது. (௫௧இ)

விமானமோ மற்ற விமானங்களுக்குள் சிறந்தது. ஸ்ரீ ஸௌ மியநாராயணனான எம்பெருமான் தேவர்களுக்கு தெய்வம். (௫௧இ)

20 ஸ்ரீமொஷீவாஸாஹாதேஜ்ஜெ பவ்வொஜ்யாயம் ॥

ஸா ஜெவமொஷீ ஸவெபுஷாஜாவநோவநகாரிணீ ॥ ௫௬ ॥
தஸாஜாவதம் ஸவபுஸம் மொஷீ மொஷீ தி ஸஸ்யதெ ॥
ஜணீஜாகாநஜீதீரெ கஜம்பஸ்ய ஜஹாஜெநெ: ।
கவபுக்ஸ்ய யயாஸாஸம் ஜெவம் நாராயணம் ப்ருதி ।
மதம் உ தஸ்ய க்ஷணவயதம்ஷஷிவதம்யபுமழ ॥ ௫௭ ॥

உ தி ஸ்ரீ ப்ரு ஹாண வ வா ரெண
ஸ ந து ஜ ர ர ஸ ம ஹி தா யா ம
வா ண ஜெக்ஷ து ப்ரு வ ஸா வெ
ஸ்ரீமொஷீவாஸாஹாதேஜ்ஜெ
வதம்யபுஜ்யாயம்
ஸவ்வெணடம் ॥

ஸ்ரீஸுளஜேநாராயணாய நம: ॥

கய வனுவொஜ்யாயம் ॥

கய வனுவொஜ்யாயம் ஸஜஜெஜெ வாயஸாஹாதேஜ்யாயம் ।
தஸ்யவாநெத்ராஹவஜ்ஜாஜா வபெணடவீயடம்வாஸாஹாதேஜ்யாயம்
வஸாயாம் வாயநாஜா வதம்ஸாமரமாதீநீழ ॥ ௫௮ ॥
ஜநாஜாநாத்யவயபுயெ தவீயாஸதி ஜெஜீநீழ ॥ ௫௯ ॥
வஸம் வாயஸ்யெகெஸெஷா நாமொ யஜெபு வஸாஸதெ ।
கவஹாரம் ப்ருஸெநெஷா விவாஜெஹஷா காரமுஹம் ॥ ௬௦ ॥
வதம் உ ஸீரெஷா கய தாவஸ வாவகெ ।
வாஸாஸ வாயெண ஜெஜெ தாலீஸம் யஜீநீஷம் ॥ ௬௧ ॥

திருக்கோட்டியூர் கேஷத்திரமகிமையில் ௫-வது அத்தியாயம். ௨௮

அந்த தேவகோஷ்டியோ ஸதலர்களுடைய ஆபத்தையும் விலக்கக்
கூடியது. ஆகையால் எந்த ஆபத் ஸமயங்களிலும் “கோஷ்டி(௫௬)
கோஷ்டி” என்றுரைக்கப்படுகிறது. (௫௬இ)

இவ்விதம் மணிமுத்தாந்திக்கரையில் ஸ்ரீ ஸௌமியநாராயண
ஐயவிளங்கும் பகவான விதிப்படி ஆராதித்த ஸ்ரீகதம்பமாமுனி
வருக்கு அறுபத்து நான்கு சதுர் யுகங்கள் ஒரு க்ஷணம்போல்
சென்றன. (௫௮)

எ ன் னு பி ர் ம ண் ட பு ர ண த் தி ல்

ஸ ந த் கு ம ா ர ஸ ம் ஹி தை யி ல்

புண்ணியகேஷத்ரப் பிரஸ்தாவத்தில்

ஸ்ரீகோஷ்டிபுர மகிமையில்

நான்காவது அத்தியாயம்

பூர்த்தி பெற்றது.

ஸ்ரீ ஸௌமியநாராயணாய நம:

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

சந்திரணுக்கு ஈசுவரனெப்போன்ற “புதன்” என்ற ஓர் புத்
திரன் ஜனித்தான். அப்புதனுக்கு ஸகலஜன ரஞ்ஜகனாய் பராக்
கிரமசாலியான “புருரவன்” என்ற அரசன் உதித்தான். அவ்வரசு (க)
சன் நாகடலளவாய பூமியை ரக்ஷித்துவந்தான். (கஇ)

மனு, மாந்தாதா, முதலிய அரசர்கள் போல் அவ்வரசன் இப்
புவனத்தில் செங்கோல் நடத்தி வரும்போது “பந்தம்” என்பது
(பந்தம் - கட்டுப்படுத்தல்) ஸ்திரீகளின் தலைமயர்களிலும், “ராகம்” (உ)
(ஆசை) என்பது நிலை நின்ற தர்மத்திலும் அபஹாரம் (பறிப்பது)
என்பது புஷ்பங்களிலும், கரக்கிரகம் (கையைப்பிடிப்பது) என்பது
கலியாணத்திலும், சலநம் (நிலையில்லாமை) என்பது காற்றாக்க (க)
ளிலும், தாபம் (தவிப்பது) என்பது நெருப்பிலும், பாசம் (கயி
றும் ஆசையும்) என்பது வருண தேவனிடத்திலும், தாமிஸ்ரம்
(அறிவின்மையும் இருளும்) என்பது ரகத்திரிகளிலும், குணபிடை (ச)

உக ஸ்ரீமொஷ்வரபிரகாசாநந்தே பவமகோதயாய: ||

மாணவீரர் உருத்திரன் தாரகாஸம் உ

ஸாபாஹம்: பவதேஷு தவொ ப்ராஹ்ணஜாதிஷு ||௫||

சுய-காடுஷு- வெராது- கிஸம்ஸாரவாநாசு||ருஇ

ஸ ராஜா ரயிராருஹ) சுதாவிஜயகொவிடி: ।

மறாஸாநவஸி-ஞெராம உஞெ நிரிதகோநவஸி || ||சு.இ||

சோமேசு தஸு, திராவிடஸு கெயெ, ஹெவெலுவித: ||௭||

ஸாராயிம் ஜொடியாஜோஸ யாஹி யாஹீதி ஹ-ஓயஸா !

ரயோ நிவஃ கெநதி? ராஜாவினுடாகும: || ॥௮॥

தவ்ரிநு காரெய் கடிம்பாவெ₃ ஹவாநுநிஸ்த₃: ।

சுவியபுலபுவ பௌதொ விரோடுந ஸஹ க்ஷணாந் ||சு||

ஜமாதி விஸயம் ராஜா உய்யுதா தம் சூநிவாழவழி ।

சுவாமி இக்கணாபெதம் விஜாநம் உ வராஜாவஃ || ||க௦||

சுவரூஹ நயாதகுணம் சீமெந்? வாடிசீமெயிவாந் ।

ശിക്ഷയ്ക്കു യഥാ വശാൽ വ്യക്തമായ നിർദ്ദേശം

விசாரணை கிரிடிம் ? பாண்டு டிவ்யூஷனல்ஸாய் தழ் ||கதஇ||

சிறீ ஸ்ரீ கிருஷ்ணா வ சௌந்திரவாயுபுராணி ததா ।

உத. ஸயம்ஹ நிஷேபாநயெந நிவண்ணெந உ ।

தயா கீதம் வுநஸாவி ஸுயியா விஸுகழ்ணா || ௧௩ ||

தெய்வ நொதிரம் களவம் டிகுதிணம் விஸுகதேணா || கருஇ ||

விநாயக பூசை முக்கோலம் வாங்குகிறாயா?

வியாகரணக் கருவி தயாராயிருக்கிறது. || கருவி ||

வ

திருக்கோட்டியூர் சேஷத் திரமகிமையில் ௫-வது அத்தியாயம். ௨௧

(குணக்கேடும் வில்லின் ஞாணில் வைப்பதும்) என்பது பாணங்களிலும், நகத்திரம் (கூத்திரிய ரில்லாமையும் நகத்திரமும்) என்பது அசுவினி முதலிய வான மீன்களிலும், சாகாபங்கம் (வேதவகுப்பு நீங்குவதும் கிளை முறிப்பதும்) குரங்குகளிடத்திலும், தபம் (கஷ்டப்படுவதும் தவமும்) பிராம்மணர்களிடத்திலும், வைராக்கியம் (ஓழிவு) என்பது பொருள், காமம் இவைகளிலும், முத்தி (விடுதல்) என்பது பிறப்பிறப்பாகிய ஸம்ஸாரத்தினின்று மேயாக விருந்தது. (௫இ)

இவ்விதம் அரசுபுரிந்த அப்புருவராஜன் தர்மம் தெரிந்தவனாகையால் ஒரு நாள் கங்காஸ்நானம் செய்யவேண்டுமென்ற முயற்சியை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு தேரின் மேலேறிப்பறப்பட்டான் (௬இ)

இவ்விதம் கங்காயாத்திரையாகச் செல்லும் வழியில் அவ்வரசனுடைய பொற்றோரானது செல்லமுடியாதபடி நிறுத்தப்பட்டது. (௭) அப்பொழுது ஸாரதியை நோக்கி “செல், செல்” என்று சொன்னவுடன் ஸாரதி அறிவித்ததும் “நம் தேரானது யாரால் தடுக்கப்பட்டது” என்று கலங்கினவளாய் யோஜித்தான். (௮)

அப்பொழுது “கதம்பர்” என்று பெயர்பெற்று நற்குண பூர்ணரான முனிவர் அவ்வரசனெதிரில் விமானத்துடன் உடனே காணப்பட்டார். (௯)

அந்த முனி நிரோமணியையும் அஷ்டாங்க லக்ஷணத்துடன் கூடிய விமானத்தையும் கண்ட ஜயசீலனான அரசன் வியப்படைந்தான். (௧௦)

உடனே தேரைவிட்டுக்குதித்து முனிவரின் பாதத்தில் வீழ்ந்து மிகக் கொண்டாடின பிறகு அம்முனிவரை நோக்கி “அஷ்டாங்க லக்ஷணத்துடன் அமைக்கப்பட்ட தேவாஹமான இப்புண்ணிய விமானம் எப்படி கிடைத்தது? என்று வினவினான். (௧௧இ)

அப்பொழுது அந்த மகரிஷியும் அந்த பூபதியை நோக்கிப் புன்சிரிப்புக்கொண்டு “இவ்விமானம் பிரம்மாவின் உத்தரவால் ஸாமர்த்தியசாலியான மயனாலும் புத்திமானான விசுவகர்மாவாலும் அவ்வளவு வாய்ப்புடையதாகச் செய்யப்பட்டது. இதை மயன் (௧௨) வடபுறமும், விசுவகர்மா தென்புறமுமாக அமைத்தார்கள். (௧௩இ)

விசுவகர்மாவினால் செய்யப்பட்டதாகத்தில் இரணியனைப் பிடித்துக்கொண்ட நரசிங்கவருவும், அப்படியே மயன் செய்தபாகத்தில் இரணியனைக்கொன்ற அந்த பகவான் சூபமும், மத்தியில்

உஉ ஸ்ரீமொழி வுரோஹாதேஜ வம்வொஜ்யாயம் :

நெவதெதஸுவிதொ நெவவிதயெவ ஜநாடிநம் ||௧௫||

வநதஸு வண்டநெ ராஜநு! சுய கொடிஸுதெரவி ।

வாவஸுதெஸு ஸாஸியடிம் நாஸி ஹநுஸு கிம் வுநம் : ।

உத்யுசுவதம் ஸ நுபம் ப்ராஜாநிபிபுநிவஹுவ ।

சுவொவதாநவவஸா ரியா யசு சுத்யுதேதடி || ௧௬ ||

தநெ வடி சுடிவெஷ்ட ஸீ ணாதம் ஹவாநுயி || ௧௭ ||

சுய தஸு வம் ப்ராசுபா சுடிவொவொ ரிஹாநிநி : ।

உவாவ நுபதிநெஹம் வுரொராவஸேதடி || ௧௮ ||

வண்ணெஸாகஸு ஹவதொ விடிதெதநுதம் யஸம் : ।

தயாநெவொகொரிஹாநு நொஷஸுயாநி ந விவாரிதம் ||௨௦||

சுயம் நெடிபுஹாரொய யபிபுயம் சுஸுமாவஹம் : ।

ஸவபிபிஷஸம் யுசுஸாவசீநம் வுரொராவ : ।

தெ தநாஸி யதஸுஸாதாவம் சுஷதரம் தவ || ௨௧ ||

ஸானெய தஸு வாவஸு ஸீ தநெ ரெ விஸெஷதம் : ।

வநதஸிஹாநுரெ வுண்ணெ ரிபிசீநெ நுபொததி : ।

சுபுஹாரிநளவடிம் சுஸுஸு ஸஹமகூண்டி || ௨௨ ||

மஹாஸாநாநிஸிஷதம் விஜெதஸுபவஹுவ ! ।

உத்யுசுவதி விபுஷ்டி ததொ ராஜா வுரொராவ : ।

சிஷிம் ப்ராசுதிணம் சுசுபா விராமம் வொதொதடி ||௨௩||

மகா விஷுவபிதீரம் தத்யுதாநு ஸுஸுவாஸு வ ||௨௪||

வெவொரமதாநு விபுநு ஸிசுபாடிஹாஸிஸம் யுதாநு ।

நுயமம் ஹுயாநிபிபுண்ணாநுநெஷதவண்தாநு ||௨௫||

திருக்கோட்டியூர் கேஷத்திரமகிமையில் ரு-வது அத்தியாயம். ௨௨

பாம்பினுடலில் பள்ளிகொண்ட ரூபமும், அடுத்த தளத்தில் தேவர்களோடு கூடி விளங்கும் பகவானுடைய ரூபமும், மூன்றாவது தளத்திலும் அந்த பகவானுமாக இவ்விமானம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. (௧௫௫)

இவ்விமானத்தை வர்ணிப்பதில் அநேக கல்பகோடி காலங்களிலும் தேவகுருவான பிரஹஸ்பதிக்கும் திறமையிலை. ஆகையால் மற்றவர்களுக்குத் திறமையேது?" என்று சொல்லிய முனி (௧௬௫) வரை நோக்கி அவ்வரசன் கைகூப்பித்தாழ்ந்த சொல்லால் சொல்லுகிறான். (௧௭௫)

“கதம்பரிஷியே! யான் இங்கு செய்ய வேண்டுவதென்? ஸ்ரீபகவானுக்கு ஏன்பேரில் பிரீதி பிறக்கும்படியான அக்காரியத்தை உரைத்தருள வேணும்.” என்ற அரசனது வார்த்தையைக் (௧௮) கேட்டு கதம்ப ரிஷியானவர் ராஜராஜனும் உத்தமனான புரூரவனே நோக்கிச் சொல்லுகிறார். (௧௯)

ஓ ராஜனே! பெயரை உரைப்பதாலே புண்ணியத்தைத்தரக் கூடிய உலகு நிகரற்ற கீர்த்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படிக்கிருந்தும் உன்னாலும் அறியப்படாத பெருங்குற்றமொன்றிருக்கிறது (௨௦)

புரூரவனே! தர்மத்தோடுகூடியதும் மங்களகரமும் மங்களமுமான அக்கிரஹார மொன்று உம்மால் ஏற்பட்டால் உமக்கு அக்குற்றம் விலகும். அந்த அக்கிரஹாரம் உண்டுபண்ணாத பாவத்தால் இந்தக்கஷ்டம் உண்டாகி இருக்கிறது. அப்பாவம் விலகு (௨௧) வ்தற்காகவும், விசேஷமாய் என்னுடைய ஸங்கோஷத்திற்காகவும் என்னுடைய புண்ணியமான இந்த ஆசிரமத்தில் நல்ல லக்ஷணத்தோடுகூடியதும் ஒப்பற்றதுமான அக்கிரஹாரத்தைச் செய்யும். (௨௨) அப்படி அக்கிரஹாரம் செய்வதானது கங்காஸ்நாத்திலும் சிறந்த தென்றறியும். (௨௩)

என்று பர்மரிஷியான கதம்பர் சொன்னபிறகு புரூரவராஜன் அவரையும் விமானத்தையும் பிரதக்ஷிணம்செய்து விடைபெற்று (௨௪) கங்கைக்கரையடைந்து அங்குள்ளவர்களை உபாவித்து, வேதம் (௨௫) பயின்று கரைகண்டவர்களும், சினை வியாகாரணம் சந்தஸ்நிருக்தம் சோதிடம் கல்பம் ஆகிய அங்கமாகும் மீமாம்ஸையுமறிந்தவர்களும், தர்த்தகாஸ்திரத்தின் நுண் பொருளுணர்ந்தவர்களும், மந்திரம் தெரிந்தவர்களும், தர்மசாஸ்திரப்பொருளறிவதில் திறமை (௨௬)

உங ஸ்ரீமொஷீ வுராரீஹாடு து வங்மொழியாய் ||

யபிசுஸாஸாயுக்ருஸாநாநு வுராரணஜதாநிஸெஷதம் |
சுமூவெபுராநிசாவனாநுதவாநொ ஜிதெஹ்யாநு ||
யபிசுஸாஸாயுக்ருவிஷா யஜுகியாநுஷாநததராநு |
ஷபிசுநிரதாநு ஸாஜாநு ஸீவாநிமுணஸாநிதாநு || உஅ ||
வெஷவாஹுகுஷிஷீநாந் நிமுஷெஷு கருதநுரீநு |
வஹுமுதாநுக்ருஷாநாநிஜாதுசுமெயுஷம் || உக ||
ஸபுரிநெருகிநஸொ நிதும் ஸதும் ஸரீநிதாநு |
சுதயாயாதுவிஷுஷம் கெஸவாராயநொதூகாநு || உஃ ||
சுஷாநயொமநிரதாநு ஸவபுஸாஸாயுக்ருகாவிஷாநு |
உவாஸு வியிஷ்டாஜர்ஸுராரிவ உ ஹஸுராராநு || உக ||
வனவ்விதாநு ஸதயுகாநு ஹ ஹணி நுஸரீநஸாநு |
சுஷவீசுபுயிதாநுமெவா மொஷீவஸதிராநுதரீ |
சுதபுஷேதி தயா ஸெஹாடு துருகிவிவாரிதா || உஉ ||
ததஸஹஸுரீஷாய சிஜாதீநாந் ஸவாஸாநா |
ராரீ வுராரிவா விசாநஸதம் வங்மொதாநு || உஉ ||
வனதெஷாந் ஸாநவாநாயுக்ரு ஜஹவீஜயுததரீ |
சுநீய வாவநம் வுணும் ஸ்ரீசிரிஷுவஷேஷாநு |
ஸஸனாஷேசநாஸீவம் ஸ்ரீஷெஷீ வுரார யயள || உ ||

உ தி ஸ்ரீ ஸு ஹா ண வு ரா ண

ஸ ந து ர ர ஸ ஂ ஹி த ர ய ர

வ ண னு கெ ஷ து வ ஸா வெ

ஸ்ரீமொஷீ வுராரீஹாடு து

வங்மொழியாய்

ஸங்மொணம் ||

ஸ்ரீஸுரீநாராயணாய நம: ||

திருக்கோட்டியூர் கேஷத்திரமகிமையில் ரு-வது அத்தியாயம். ௨௩.

யுள்ளவர்களாயும், விசேஷமாய் புராணமறிந்தவர்களும், சிற்றின்பங்
களை வெறுத்தவர்களும், உண்மையே பேசுமவர்களும், ஐம்புலன்
களை யடைக்கினவர்களும், தர்மஸூக்சுமம் தெரிந்தவர்களும், (௨௭)
வேள்வியின் விதியில் முயன்றவர்களாயும், வேதமோதல் ஒது
• வித்தல் யாகம் செய்தல் செய்வித்தல் கொடுப்பது வாங்குவதா
கிய அறுதொழிலுடையவர்களாயும், * ஏதமொன்று மிலாதவர்க
ளும், நீர்மைமுதலிய குணங்களால் நிறைந்தவர்களும், நாஸ்திக(௨௮)
குதிருஷ்டிமதகண்டன சதுரர்களும், மிக்க கேள்வியுள்ளவர்களும்,
ஊஹிப்பதில் ஸமர்த்தர்களாயும், நற்குலத்திற் பிறந்தவர்களும், (௨௯)
நன்னெறியில் நிலை நின்றமனமுடையவர்களும், எப்பொழுதும்
ஸத்தியரான பகவானையே பற்றினவர்களும், ஆத்மஸ்வரூப மறிந்த
வர்களும், கேசவன் தமர்களும், அஷ்டாங்கயோகம் பயின்றவர்
களும், ஸகல சாஸ்திரங்களிலும் நிபுணர்களும், பலமுடையவர்க
ளும், எங்கும் பரந்துளான பகவானே உள்ளத்துக்கொள்ளுமவர்
களுமான தேவர்களைப்போன்ற பூதேவர்களான சிறந்த வந்தணர் (௩௦)
களை அனுஸரித்து, “மேன்மையாக கோஷ்டவாஸம் செய்தருள
வேண்டும்” என்று அரசன் வேண்டிக்கொள்ள அவர்களும் அரச
னிடத்திலிருக்கு மன்பினால் ஆலோசிக்காமலே அப்படியே அங்கீ
கரித்தார்கள். (௩௨௮)

பிறகு அறிஞனான புரூரவராஜன் ஸதஸ்வித்வான்களான அவ்
வந்தணர்கள் ஆயிரத்தை நூற்றுவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு (௩௩௮)
இவர்களின் ஸ்ராவணத்திற்காக ஸ்ரீநாரணன் பாதத்துதித்ததால்
பரிசுத்தமாய், பரிசுத்தியைத்தரக் கூடியதாய், உத்தமமான கங்கை
யின் தீர்த்தத்தைக்கொண்டு தெளிந்த சிந்தையனாய், சிறந்த கோட்
டியூரைச்சீக்கிரமாக அடைந்தான். (௩௩௯)

என்று பிர்மாண்ட புராணத்தில்
ஸந்தகுமாரஸம்ஹிதையில்
புண்ணியகேஷத்ரப்பிரஸ்தாவத்தில்
புரீ கோஷ்டபுர மகிமையில்
ஐந்தாவது அத்தியாயம்
*பூர்த்தி பெற்றது

ஸ்ரீ ஸௌமியநாராயணை நம:

* ஏதம் - குற்றம்.

உச ஸ்ரீமொஷீபுராஹாடேது ஷடுஷா஽ஜ்யாய: ||

சுய ஷடுஷா஽ஜ்யாய: ||

பாணுடுஸெ சுஷாபாவுரிஹுஷெபுலாவிதாதுநம்: |
சுமுடு கயுநாபுராதெ வுண்ணு ஸவபுமெபுடு ||ச||
மொஷீக்ஷெது விஸெஷெண முரிராஜிநுதுதி |
வ்ரயஸுமநாபுராஜா ரயஸுதிஸிராயுது || 2 ||
ஸிபுஸாஸெகவிபிநா உகார ஸஹுக்ஷண || 2 ||
சுடள முரீ: பர: ஸ்ரீரானு ப்ரஹுமெக ஸவாபர: |
முரிராணாம் ரிபுமம்ரிதகாநுரிஸாயுதுதிமுநுது: |
ஸடுத: வுரூடுஷெ ரடுத ரடுதரிவடுஹாடிய: ||ச||
வதுரீநா ரிஹாவிபுரஸுவிநு முரடு ஸுக்ஷண |
ஸயீதவதுவெபுடாஸுதுபரிநிவிதா: || 3 ||
பளராணிகாஸு வெபாஹாணிஜுகுதவபுய: |
சுயூபகாஸு ஸவெபு ரெவ குதயஜுதா டிநெ டிநெ ||ச||
உபநுரஸமிராஜீஸாஸுது வசு கவயஸுதா |
வஸிஷுடுயநுபுதுஸா ஸவெபுஷா காரிஷாஹிந: |
டுவா ஸவ ரிஹாஹாரா நித்யம் ஜீவநாடியந: |
புடுதஸெ வரூணவசு பாவநா வாயுஸுடுநுவசு ||அ||
ஸுதுரீவடிஜுஸதா யடுவதுவிதிந: |
ஷுடுநிரதா நித்யுதிவஜாதவெடஸ: ||ச||
திபுரணவதுடுஸெஸுயவடுதிகாஹா: |
ரிதாரததுவநித்யம் ஸகதா டாநகாரிண: || 4 ||
சுநநுடுவதாலாகா டுமவதுடுவடிந: |
திவிடுய: காரடுணநித்யம் நாராயணபராயணா: ||ச||

திருக்கோட்டியூர் கேஷத்திரமகிமையில் கூ-வது அத்தியாயம். ௨௪

ஆளுவது அத்தியாயம்

புருவவராஜன் பாண்டியதேசத்தில் கோஷ்ட கேஷத்திரத்தில் பரமனைச்சிந்திக்கும் பரம நிஷிபான கதம்பரின் குற்றமற்றதாய் புண்ணியமாய் வேண்டுவன வெல்லாத்தரும் ஆசிரமத்தில் தன் (க) ரதம் தடுக்கப்பட்டதால் ரதாநாரமாய் நிரவுமுத்தமமாய் லக்ஷணம் பொருந்திய கிராமத்தை சில்பசாஸ்திரப்படி கட்டியமைத்தான். (உஇ)

இந்தக் கிராமமானது வண்ண நன்மனியும் மரகதமுமழுத் திய திண்ணை சூழ்ந்ததாய், பூலோகத்திலுள்ள பிர்ம்மலோகம் போல் கிராமங்களுக்கெல்லா மாதியானதால் “மூலஸார்த்தம்” என்று பெயர் பெற்று, ரத்தினங்களால் நிறைந்த பெருங்கடல் போல், சிறந்த புருஷர்களால் நிறைந்திருந்தது. (ச)

லக்ஷணம் பொருந்திய அந்த கிராமத்தில் வலிக்கும் அந்த ணர்கள் நால்வேதம் பயின்றவர்களும் ஆறங்கமறிந்தவர்களும், புராணம் தெரிந்தவர்களும், வேதாந்த வியாபாரத்தில் நிலை நின்ற (ரு) மனமுடையரும், வேதமோது விப்பவர்களும், உபன்னியாஸம் (சு) செய்யுமவர்களுக்குத் தலைவர்களும், சுக்கிரன்போல் கவிகளாயும் காமதேனுபோல் எல்லோருக்கும் வேண்டிற்றெல்லாந்தருத்தன் மையுடையவரும், மேகம்பேரூல் உதாரர்களாய் ஜீவனம் கொடுப்ப (எ) வர்களும் (ஜீவனம் - ஜலமும் ஜீவிப்பதற்கான தனமும்) வரு ணன் போல் பிரசேதஸ்களாயும் (பிரசேதஸ்கள் - நன்மனமுடைய வர்கள்) வாயுபுத்திரன்போல் பாவனர்களும், (பாவனர் - பரிசுத் (அ) தர்கள்) இந்திரன்போல் நூறுயாகம் செய்தவர்களும், தர்மராஜன் போல் ஓரமற்றிருப்ப வரும் (ஓரம் - ஒருபுறத்தன்பு) அறுதொ ழிலுடையவர்களும் அக்கினிபோல் ஜாதவேதஸ்களும் (வேத மறிந்தவர்களும்) தவர்கள் போல் ஸுமநஸ்களும், (ஸுமனஸீ (க) கள் - நன்மனமுடையவர்கள்) மலைபோல் வேதமார்க்கத்தில் அசைவற்றவர்களும், மத்தசஜங்கள் போல் தானகாரிகளாயும் (தா னகாரித்துவம் - கொடுப்பதும் மதஜலம்பெருக்குவதும்) மற்றோர் தெய்வம் மதியாதவர்களும் பகவத்தத்துவமறிந்தவர்களும், போ (கஉ) கின்ற காலங்கள் போய்காலங்கள் போகுகாலங்களாகிய எக்கா லங்களிலும் சிந்தையாலும் சொல்லாலும் செய்கையினாலும் நாரா யணை தஞ்சமேன்று பற்றினவர்களும், இதரதெய்வங்களையும் (கக)

உரு ஸ்ரீமொழீயுராரோஹாதேஜ்ஜெஷொஜய்யாயம் ||

சுந்யஜெவெஷுஸவெஷு வுரூஷாயுடானுஷும
ஸுமிவெராமுஸவனாஃகெஸவாராயநொதுகாஃ||கஉ||

முரூலகிஸரோயுகூ ஹவனூஸுரோநஸாஃ || கஉஇ||

உவரோ நாவலி ஸவெஷுஷாண் டெவெஷுவாநாண் விஸெஷுதம் ||

சுயிகா ஹவனூகூ வரோயுடவிஸாராஃ |

வனவ்விஸெஷிஜவெரோ வுருணடம் முரோஜிநுதுதி ||கச||

வெனவிக்ஷு ஹுரோகுவ ஹு ஹுரோகுகிவாவாழ் |

சூஜிவருதகிஸெஷாணாண் முரோணாண் பாணூஹுருஷணம் ||

ஸூவயிக்ஷா யயர்ந்யாயம்.ஜேநிஸெஷாஷெஷெதவெ |

வதுயெடாஜநரோதுது தவெஷுகெரோநுதுவம் || கசு ||

ததொ ராஜா ஜேநிவரம் தம் யயாவெ வுரூருவாஃ |

வனதவ்விநு முரோவெயுது வதுடோநா ஜிஜோதாரோ ||கஎ||

வியாதாரொஜிஷெகஸு ஜாதாநாஜேஷுஷெயெ |

வெவிக்ஷு தம் யஜேஷு ஸாயகாஸுது நிஸிதாஃ ||கஅ||

ஐதுகுவனம் ராஜாநம் தயெதுஹ ஜோதவாஃ |

ததஸு ஸாண் வுரூன் ராஜா யயள யஜேஷுதாண் வரோ ||கக||

சுஸள முரோவரோ ஸ்ரீரோநு விஜஜேநஸரோகூயம் |

மொஷீயம் ஜேருவாரிஷனாரோ நிதம் புகாஸதெ ||உ௦||

விஷ்ணுஜோவஸமாஃ வீயயனி ந ராக்ஷஸாஃ |

தசுக்ஷெது வாரிதொ ஹு ஹு! ஜேஷுஷுதவெவ ||உக||

ஸாஜாண் வுரூஜோநஸு ஜோஹாமுதவஸவ |

மொஷீக்ஷெதுஸு ஜோஹாத்ஜம் ஜயா ப்ரோகூ யயாவியி ||

யநுண் யஸஸுரோயுஷு வுணுண் ஸவதூரம் வரோ |

மொஷீக்ஷெதுஸு ஜோஹாத்ஜம் ஹுகிஜேகிஸுவபுஷு ||உஉ||

தீயுடாநாண் தீயுடஜேதூயம் க்ஷெதுரோணாண் க்ஷெதுஜேதுதி ||

வுணுரோநாண் வுணுஜேதூயம் ஜோவாநகநாஸநு ||உச||

திருக்கோட்டியூர் கேஷத்திரமகிமையில் கா-வது அத்தியாயம். ௨௫

புறம்புண்டான பற்றுக்களையும், ஸவாஸனமாய் விட்டவர்களும்
கேசவனுக்காராதனம் செய்வதில் ஆவலுடையவர்களும் ஆசார்ய(௧௨)
பிராவண்யம் உடையவர்களும், அதடியாக பகவானேப்பற்றின
வர்களுமாயிருந்தார்கள். (௧௨இ)

இவ்விதமானவிசேஷ ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லோரும் ஒப்பற்
றவர்களாயிருந்தார்கள். (௧௩)

இப்படிப்பட்ட பகவத் பாகவத பக்தி நிஷ்டர்களான பிராம்
மணர்களால் நிறைந்த இந்த கிராமத்தை உத்தமமாய் பூவுலகி(௧௪)
லுள்ளபிரம்மலோகம்போன்று எல்லாகிராமங்களுக்கும் முதன்மை
மாய் பாண்டியதேசத்திற்கு அலங்காரமாய் கதம்பரிஷதியின் ஸந்(௧௫)
தோஷத்திற்காக முறைப்படி அமைத்து நான்கு யோஜனே தூரம்
அதைச் சேர்ந்ததாகவும் அவ்வரசன் ஷீய்து வைத்தான். (௧௬)

பிறகு புராவராஜன் அம்முனிவரானோக்கி “இக்கிராமத்திலி
ருக்கும் பிராம்மணர்கள் எங்கள் வம்சத்தில் பிறந்தவர்களுக்கு பட்(௧௭)
டாபிஷேகம்செய்து வைப்பவர்களாயும், வேதத்திற்சொல்லப்பட்ட
டதர்மத்தை நடத்துமவர்களாயும் எப்பொழுது மிருக்கக்கடவர்(௧௮)
கள் “என்று வேண்டிக்கொண்ட அரசனைக்குறித்து மகாதவத்தை
யுடைய கதம்பர் “ அப்படியே ஆகட்டும்” என்று சொன்னபிறகு
தர்மவான்சளிற் சிறந்த வரசனும் தனது நகரத்தையடைந்தான். (௧௯)

இந்தக்கிராமம் அழகுள்ளதாய் வித்வான்களால் நிறைந்திருந்
தது. அவ்விதம் வித்வத்கோஷ்டி நிறைந்திருந்ததால் “கோஷ்டி”
என்ற பெயரால் எப்பொழுதும் விளங்கி இருக்கிறது. (௨௦)

ஓ நாரத முனிவரே! அந்தகேஷத்திரமெங்கும் ராக்ஷஸர்கள்
விபீஷணருடைய உத்தரவுக்கு அடங்கினவர்களானதால் பீடிக்
கமாட்டார்கள். இதுவே பெரிய வாச்சரியம். (௨௧)

இந்த கோஷ்டிகேஷத்திர மகிமையை பிரியத்துடன் கேட்ட
மகாபாகவதரான உமக்கு நான் நன்றாய்த்தெரிவித்தேன். (௨௨)

இத்திருக்கோட்டியூர் மகிமையானது பொருளைத்தரும், யச
ஸைக்கொடுக்கும், ஆயுளைப்பெருக்கும், புண்ணியத்தையளிக்கும்
மிகவும் செல்வந்தரும், தரணியோடு விசும் பானும் தன்மையைத்
தரும். (௨௩)

இந்ததீர்த்தமும் மற்றதீர்த்தங்களுக்குள் ஒப்பில்லாதது. கேஷத்
திரமும் மற்ற கேஷத்திரங்களுக்குள் உத்தமமானது. புண்ணியங்
களுக்குள் சிறந்தபுண்ணியம், மகாபகவதங்களையும் போக்கும். (௨௪)

உரு ஸ்ரீமொஷீவாஸரகாஹாதேஜ ப்ரபுரோதயாபயம் ||

ஸகவளஜ்யுகரம் வுஸஸாம் சிஷ்டாநாம் உ சிஷ்டம் |
மொஷீக்ஷேத்ருஸ்ய ரகாஹாதேஜம் ப்ருவணாநநீதம் தயா || ௨௫ ||
கய்யாயாநு ஸவபுவாவஸாநு ஷடுதாநு சிஷ்டாவஹாநு |
யம் வண்டுபுணுயாஅதவி சிவெசா ப்ருவயெதவி |
தஸ்யுவெஸயபுரோயுஷ்யம் வுணுரோவிஸ்டுவெஷுவி ||
வஸுயாநாநஸீரநாம் யதமம் ததவாபுயாசு || ௨௬ ||
ஸவபுதீயபுமமம் தஸ்ய ஸவபுநாநமமம் தயா |
ரெவஷவம் வதரோவொதி ஸொதிராஹாது ஸம்ஸயம் || ௨௭ ||

ஐ தி ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஹாண வு ராண
ஸ ந து ரா ர ஸ ம் ஹி தா யா ம்

வாணுக்ஷேத்ருபுஸாவெ
ஸ்ரீமொஷீவாஸரகாஹாதேஜ
ஷடுஷ்ராதயாபயம்
ஸம்புணுதம் ||

ஸ்ரீஸளஜிநாராயணாய நமஃ ||

ஸ்ரீமொஷீக்ஷேத்ருரகாஹாதேஜ
ஸ்ரீஸ ஹுகெவதேத ப்ருதிவாதித்ய ||

மொஷீவாயபுஸ ரகாஹாதேஜம் ப்ருணுயஜிவதிஸதரோ |
வாரா நாயனரெ கடுஷெவாஸெஸுபுஸாநாமரோ |
ஹிரணுகஸிவொவபுயாஹிவிஷுஸுத்ரு தரு ஹ || ௨௮ ||
கதாவிதவபுஷெவாஸு மொஷீவாயபுஸ ஸரோமதா |
ஹிரணுஸ்ய வயொவாயம் “கயம் ஸ்யாஷெவஸதரோ” ||
ஐ தி விநயதாம் தெஷாரகாஹ வாமஸுஸ்மிணி || ௨௯ ||

திருக்கோட்டியூர் கேஷத்திரமக்மையில் க-வது அத்தியாயம். ௨௬

இந்த கேஷத்திர மாகாத்துமியும் சேழ்க்கும்பொழுதே செவிக்
கினியது. அப்படியே மங்களத்திற்கும் மங்களத்தைத்தரும். ஸத்
துவகுணத்தைத் தெளிவாய்த்தரும். (௨௫)

ஸ்ர்வபாபங்களையும் போக்கி மங்களத்தைத்தரும் இந்த ஆறு
அத்தியாயங்களையும் எவன் படித்தாலும், கேட்டாலும், அவனுக்
கு ஐசுவரியமும் ஆயுளும் புண்ணியமும் உண்டாகும். நிரந்தர (௨௬இ)
மாய் பூமிதானம் செய்யுமவர்களுக்கு எந்தப்பயனோ அந்தப்பலம்
கிடைக்கும். அப்படியே ஸர்வ தீர்த்தங்களிலும் கீராடிய பலமும் (௨௭)
ஸகலதானபலமும் கிட்டுவதுடன் அவர்கள் சங்கையின்றிச் சடக்
கெனச் சாது கோட்டியுட்கொள்ளப்படுவார்கள். (௨௮)

என்று பிர்மாண்ட புராணத்தில்
ஸந்தகுமாரஸம்ஹிதையில்
புண்ணியகேஷத்ரப்பிரஸ்தாவத்தில்
ஸ்ரீ கோஷ்டிபுர மகிமையில்
ஆறாவது அத்தியாயம்
பூர்த்தி பெற்றது

ஸ்ரீ ஸௌமியநாராயண நம:

திருக்கோட்டியூர் கேஷத்திர மகிமை.

ஸ்ரீபிர்மகைவர்த்தத்தில் சொல்லப்பட்டது.

ஸ்ரீஸூதபுராணிகர் சொல்காதிரிஷிகளை கேக்கி, ஒ.ரிஷி
சிரோமணிகளை ! திருக்கோட்டியூரின் மகிமையைச் சொல்லுகி
றேன் கேளுங்கள். முற்காலத்தில் ராசந்தரகல்பத்தில் இந்திரன்
முதலிய தேவர்கள் இரணிய கசிபுவின் உபத்திரவத்தால் அங்கங்கு
மறைந்தனர். (௨௯)

ஒருகாலத்தில் எல்லாசேவர்களும் கோஷ்டிபுரத்தில் ஒன்று
சேர்ந்து இரணியனுடையவதத்தின் உபாயத்தைக்குறித்து “எப்
படிச்செய்யுலாமென்று யேர்ஜித்துக்கொண்டிருக்கும் ஸமயத்தில்
அசுரீரிவாக்கொன்றுண்டானது. (௩௦)

௨௪ ஸ்ரீமொஷீ வுரோஹாதேஜ்ஜி திதீயொய்யாயம் ||

ஹிரண்யஸ்ய வயம் டேவாஃ! க்ரீடேஷ்ய ஸுரஸ்ததாஃ! ||

புஹாதிஹக்ஷ்யாஜேந ஸம்ஹரிதேஷ்ய ஜீஹாஸுரஸ்ய || ||௪||

ஸஸாநெஷு வ்யிதாஸுவேது ஜீஹீதேதுவவூரொததாஃ! |

ஐத்யாதிஸூரோமணம் டேவதீயுததெ ஸம்மெ || ||௫||

விக்ஷா டேவாநவதுதொகாநு ருரக்ஷ மமவாநு ஹரிஃ ||௫||

ஐதி ஸ்ரீஸுஹகெவதெது

தீயுதகாண

ஸ்ரீமொஷீஜோஹாதேஜ்ஜி

புயுதொய்யாயம்

ஸம்வாணுதம் ||

ஸ்ரீஸுளஜிநாராயணாய நமஃ ||

சுய திதீயொய்யாயம் ||

வூரா வுணுநியிநதூரி ஸொரிவம்ஸஸுஜீவஃ |

ஸத்ருஹிஃ லீலிதொ ராஜா தியுயாதுவரொழஹக்ஷ ||

காஸீம் மக்ஷா பூயாமம் உ மயாம் ஜீகிம் உகார ஸஃ |

நெதரிஸம் உ மிரிதாரம் நரநாராயணாநுஜி || ||௨||

ஸுநாவநம் கூருகெத்ரும் தாரகாஃ வாவூவணிகா ||

சுயொய்யாம் ஜீயூரானெவெவ ஸ்ரீகருஜீகும்பூருதொதஜி ||

சுஹாவிதம் வெதுடாஜிம் தயா யஜீகும்பூரீம் ஹரி ||

காஹீவூரம் ஸஜீஸாஜி ஸ்ரீஜீஷம் வபிகாவய || ||௪||

ஸ்ரீரஜம் ஸ்ரீநிவாஸம் உ ஸஜீதீயுதாஹயம் வர ||

கொடிஸூரம் ஸஜீஸாஜி ஹயுதநாஸீஸூரம் தயா || ||௫||

திருக்கோட்டியூர் சேஷத்திரமசிமையில் ௨-வது அத்தியாயம். ௨௭

“திப்பாலர்களே ! தேவர்களே ! இரணியன் வதத்தை நான் செய்யப்போகிறேன். பக்தனான பிரஹ்மாதனை முன்னிட்டு மகாஸுரனான இரணியனைக்கொல்லப் போகிறேன். தேவர்கள் (ச) முதலிய எல்லோரும் பயமின்றி அவரவர்களிடங்களில் வலிக்க லாம்” என்று சுபமான தேவதீர்த்தக்கரையில் நின்றனொண்டு தே வகணங்களுக்கு நியமித்து அப்படியே பக்தர்களின் இடரைநீக்கும் ஷட்குணபூர்ணரான பகவான் தேவர்களையும் எல்லாஜனங்களையும் காத்தருளினார். (௫௫)

எ ன் னு பி ர் ம கை வ ர் த் த த் தி ல்

தீ ர் த் த க ண் ட. த் தி ல்

ஸ்ரீகோஷ்டியூர மகிமையில்

முதலாவது அத்தியாயம்

பூர்த்தி பெற்றது.

ஸ்ரீ ஸௌமியநாராயண நம:

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

முற்காலத்தில் சந்திரவம்சத்திலுதித்த “புண்ணியநிதி” என்ற அரசன் சத்துருக்களால் பீடிக்கப்பட்டு தீர்த்தயாத்திரை செய்து காலம் கழித்தான். (௧)

காசி, பிரயாகை, கயை, இவ்விடங்களெல்லாம் சென்று விஷ யவைவராக்கியதையு மடைந்தான். பிறகு நைமிசாரணியம், கிரித் துவாரம், வதரியாச்சிரமம், விருந்தாவனம், குருகேசத்திரம், துவா ரகை, அவந்திகை, அயோத்தியை, வடமதுரை, ஸ்ரீகூடம், வண்டிருடோத்தமம், அகோபிலம், திருவேங்கடமலை, தர்மபுரி, (௩) ஹரிசேஷத்திரம், காஞ்சிபுரம், ஸ்ரீமுஷ்ணம், சோளசிங்கபுரம், ஸ்ரீ ரங்கம், ஸ்ரீநிவாஸகேசத்திரம், சங்கதீர்த்தம், திருக்கோடிக்காவல் (௪) அர்த்தகாரீசுரம், சும்பகோணம், சுவேதகிரி, திருநாகேசுவரம், (௫)

திருக்கோட்டியூர் ஸ்ரீகிருஷ்ணத்திரமசீமையில் உ-வது அத்தியாயம். உ-அ

ஸைந்தவம், மத்தியார்ச்சனம் (திருவிடைமருதூர்) கோமுத்தி, மலந்தூரம், சுவேதாரண்யம் (திருவெண்காடு) ஏகாதசருத்திர (சு) ஸேவிதமான மாயூரம், சாயர்வனம், (திருநிழல்காடு) வேதாரண்னியம், ஸ்ரீவாஞ்சியம், திருவாரூர், திருமெய்யம், அழகர்கோவில் (எ) இந்தக்ஷத்திரங்களுல்லாம் சென்று, நியமத்துடன் ஸேதுவிலும் ஸ்நானம் செய்து, திருக்கோட்டியூரில் தேவதீர்த்தத்தில் விதிப்படி ஸ்நானம்செய்து, எங்குமுளனாய், ஏழுலகுக்கும் நாதனாய் வண் (அ) புகழ்நாரணனாய் விளங்குகிறவனும் உலகத்தினகத்தனனாய் பிரகாசிக்குமவனும், ஈசனாய் சங்கு வில் வாள் தண்டு சக்கர மேந்தினவ (க) னும், துளவீ மாஸையணிந்தவனும், ஸ்ரீவத்ஸமறுவாலும் கௌஸ்துபமணியாலும் விளங்கிய திருமார்பையுடையவனும், வைஜயந்தி மாஸையால் அலங்கரிக்கப்பட்டவனும், பீதகவாடையுடையனும்ப்பிரகாசித்தும் கிரீடத்தோடுச்சேர்ந்ததிருமுடியுடையவனும், கருமுகில் (க) திருநிறத்தவனும், உதாராவயவனும், செவ்வேயிட்ட திருமண்காப்புனல் அலங்கரிக்கப்பட்டுமுள்ள ஸ்ரீகோஷ்டிராதனை தியானித்து நமஸ்கரித்து கைங்கரியமும் செய்தான், (கக)

முதலில் தளத்தை யலங்கரித்து விமானத்தையும் கோபுரத்தையும் பரிஷ்கரித்து, உத்ஸவத்திற்காக லீலாமண்டபமும் கட்டிவைத்தான். (கஉ)

அப்படியே பிர்மோத்ஸவமும் நித்தியோத்ஸவமும் நடத்தி வைத்து அந்தப்புண்ணியரிதி என்ற அரசன் சத்துருஜயம் செய்து ராஜ்யத்தைப் பதினாயிரமாண்டு ராஜித்து பெரும்புகழ் பெற்று அந்தமில்பேரின்பமான நாரணனுலகை நண்ணினான். (கச)

இந்தகோஷ்டிராதனுக்கு கோசர்ம மாத்திரமாவது (புசவி ன்தோலளவு) பூமியைக்கொடுக்கிறவன் எல்லோருக்கும் மேலாய் சக்கிரவர்த்தியாவன். சாமரமாவது குடையாவது ஸமர்ப்பிக்கும் வன் சங்கையின்றிப் பெருஞ்செல்வமடைவன். ஸ்ரீகோஷ்டிராதனுக்கு ஆபரணமாவது மாஸையாவது ஸமர்ப்பிக்கும்வன் ஸர்வ பாப விமுக்தனாய் உலகமெல்லாமான்வான். கோஷ்டிராத்தில் ஸ்ரீநார (கஎ) ணனுக்கு நந்தவனஞ் செய்துவைக்குவான் எண்ணிலாத பெருஞ் செல்வமுற்று அஸ்விலாவின்பத்தையுடைவன். ஸ்ரீகோஷ்டிராத (கஅ)

உக ஸ்ரீமொஷீ வுரகாஹாதேஜ்ஜி அத்தியோக்யாயம் ||

வனகஸ்யாஹம் ப்ரயதெஜேஜா மொஷீஸஸ்ய வுரொமஜி |

சூராயநமமம் ப்ராப்ய ந வுநஜ-தாயதெ நரம் || ||கக||

வனகராதெஜாஷிதொஜதெஜா மொஷீஸஸ்ய வுரொநரம்

ஜஹாவாதகயக்ஷாஜா ஜெயதெ நாத்ர ஸம்ஸயம் || ||உ௦||

மெவநம் காரயெஜாஜி வான்யெஜாவி யொ நரம் |

ஸ விஷு_ணவஜி_நவொதி ஸுகா_க ஜொமாநு விரம் தயா||உக

மெவகம்_ண வரிதாவாஜி விஷு_ணஸாயாஜி_நவொயாசு||உக||

உதி. ஸ்ரீஸு ஹகெவதெ

தீய ட் க ர ண

ஸ்ரீ மொஷீஜாஹாதேஜ்ஜி

அத்தியோக்யாயம்

ஸம்வாணம் ||

ஸ்ரீஜேஜாஜாநுஜாவாயுஜெவதாய ஜயாவதெ |

ஸளஜிநாராயணாயாஸு மொஷீநாயாய ஜெஜெ ||

ஸவெஜா_ணம் ஸம்வம் ஹததாராஜ ||

ஸ்ரீபட்டர் அருளிச்செய்த

மொஷீஸு வம் ||

யத்ராஸாயி வுரொவஸுவரிதாநீதெஸுதாஜிவி
தெதெஜெ_ணவெஸு_ணது ஸுஸீதவஸிதிஜெ_ணமொஷி_ணவெ
யாஜி_ண | மொவிநம் நரகஸ்ய நாஸநஜெ_ண ஜொஜெ_ண ம
ணாஜெ_ணநியி_ணம் உக்ஷீ_ணஹஜி_ணதஜெ_ண ஜெ_ணவி_ணயதஜெ_ண ஸ்ரீஸளஜி_ணநா
ராயணம் || ||க ||

சாரெ யஸா ஶீஜா தரமதிஸா ஶீ நாராயணாவும்
வஜாநாயும் ஹஜதி வவகஸாம் பாரீ நளதி மொஷீ || ௩ ||

ஸ்ரீமொஷீஸவஃ ।

யதீயீஷு பூதிமுஹவைவெபிகாரதாராஸி
 ஸெவாஹெதாஸாஹஸயியா ஸஜேநாராயணஸு ।
 சூடிஸகூம் ஹஜதி ஸாடிஸா ஸொயபுணாநநாநா
 ஸா மொஷீ நஸுபயதி நியிஸுஹாநா ராஜயாநீ ॥ . ॥ ச ॥

சினம் வன்மராஜகொலைவன்ஸ்ஸய்யாஜெஹ்வுத
ஸ்ஸளரெஃ வானிதவாரவிந்விவஸ்தெஜாத்ஜீஹ்வுஃ ।
யதெஜாரகஜஃவகெ வரிணதெஸ்ஸாய்ஜஃரெ ஸ்ஸவ்ரெ
ஹஃஸாஃ கொகநஜாஸ்ஸய்யா ஹாதிஜெமொஷ் வஃஸ்ஜாநஸஸ்॥

வாடெந் பூயலோற்றிபூதிஹதிம் வாயொநியெஸுங்கு
 டத்தாநந்வரம்பரா பூதிநம் டெஹெந் கெகாவதாழ் !
 காவிதழமுஹாநிந்வரிண்திஸ்நஸிவாலுஞ்ஷண்
 மொவீநாம் காமயாவிதா விஜயதெ மொஷீவாராஜங்கியா ||

மாயாஸா: கூடுவெரிணா விரவிதா யாஸாஜி நாராயண
மாயன: ஸுரஸெடிவெடிநவரா மாயபுகாநாஜிநா: ।
யெநாஜிநாநவதாமுஹெஷுஜிஷுஜிவாஜிநாநவதெ
நாந மொஷிவெஹாய வுநுஸவிஜாந காநொவதெதெவெ॥

செதெ யஸ்யாஃமஸயநஃ.ஸ்ரீவதியபூதி லெவ்ய
 லெகதம் மஹந் லிஸி நரஹரிதப்யஸ்யதெ லகதிணஸ்யாஃ
 மாரதெதவபகக்ஸாஜஸிவரெஸ்யஸ்ய லிந்நஹீயா
 லா வஹபூலா லா லிவி விஜயதெ லளகிநாராயணஸ்ய ॥௮॥

மொஷீ வுருண்டமுருவிவஸதிகுஸரெயா யாஸஸுஜா
 ஸெலிவா நாடினா காரிவி வதகூஸிஸுமகிரெதுயுனகாநா
 ரமாடி . ஸ்ரீநாதாஜவயீவகார டயயா ராரிநுஜாஸெயாரி
 ஸா மொஷீ நமஸீ விஹாய ஸரணம் நாநுடி வுஸீ
 கிருஷ்ணம் ॥ . . . ॥ சு ॥

ஸ்ரீமொஷீஸுவம் ।

புத்ராபுராதஸநொஜீக்ஷணரூவா வக்ஷாரவிந்நுயிரா
 புத்ராஜிஷகூழை தீபுணயினம் மொஷீ வுராயீஸுரம் ।
 ஸவபுஸம் வவஸாசிகாரணஹ்வாம் ஸளந்யபுமெஹாயிதம்
 சநெய் கம்வந வபுரூஷம் சிரதகவாயாவிஹாராஜணம் ॥க௦॥
 ஸ்ரீஸளசு நாராயணாய நமஃ ॥

ஸ்ரீஃ ॥

ஸ்ரீமொஷீஸாஷொதரஸதநாஜாவஹி ॥

ஷீ ॥	ஜமததயெ நமஃ ।
கநீராஸிநாயாய நமஃ ।	ஜநாஷுநாய நமஃ ।
வூரூஷாய நமஃ ।	ஹவதவாய நமஃ ।
ஷெவஷெவாய நமஃ ।	நாராயணாய நமஃ ।
ஜமததயெ நமஃ ।	ஹரயெ நமஃ ।
ஹவதெ நமஃ ।	ஸவபுரதமாய நமஃ ।
விஸாதநெ நமஃ ।	ஸவபுயொநயெ நமஃ ।
புஸஹஹுடியாய நமஃ ।	ஸவபுமாய நமஃ ।
சூடிய நமஃ ।	ஸவபுஸாக்ஷிகாய நமஃ ।
சியுஸபுடிநாய நமஃ ।	ஸவபுஸாதரோப நமஃ ।
ஸயநொதிதாய நமஃ ।	ஸவபுரதகாய நமஃ ।
சுதஞைத் திராநஸாய நமஃ ।	விஸாய (விஸுஸெ) நமஃ ।
ஷெவெஸாய நமஃ ।	விஸாதநெ நமஃ ।
ஜமதாசினுராதநெ நமஃ ।	விஸாதீதாய நமஃ ।
விஷவெ நமஃ ।	ஜமபுரவெ நமஃ ।
சஹாதநெ நமஃ ।	நரஹரயெ நமஃ ।
ஜமஹாயாய நமஃ ।	ஹரயெ நமஃ ।
ஜமநயாய நமஃ ।	புஹவெ நமஃ ।
ஜமபாயாராய நமஃ ।	ஸ்ரீசெநெ நமஃ ।
ஷெவஷெவாய நமஃ ।	புஹாஷுதிகுதெ நமஃ ।

ஸ்ரீமொஷீஸாஷொத்ரஸதநாபோவணி: ।

உத்யதெஜஸெந₃: । ப்ருந₃:
ஹிரண்ய₃ஹணொந₃வா
ஹிரண்ய₃ஹநெநாந₃வாய
வஹஸாயிநெ ந₃: ।

3ஹாவிஷவெ ந₃: ।
ஸிதநாராயணாய ந₃: ।
ம₃ஜ₃3₃த₃ வகாயந₃: ।
3₃க்ஷிணெஸுராய ந₃: ।
உத₃ரெஸுராய ந₃: ।
க்ஷ₃ராஜிவி₃நாமாய ந₃: ।
3ெவாய ந₃: ।

க்ஷ₃வநாயாய ந₃: ।
நரஸிம்ஹாய ந₃: ।
3ஹாபு₃வெ ந₃: ।
க்ஷீராஸிஸாயிநெ ந₃: ।
3ெவாய ந₃: ।

வி₃நாநா₃த₃த₃பு₃வெ
ஐ₃ர₃வி₃தாய ந₃: ।
3ெவ₃3ெவெஸாய ந₃: ।
ஐ₃ர₃வி₃தாய ந₃: ।

ஐ₃ர₃பு₃வெ ந₃: ।
ஸ்ரீ₃வி₃நீ₃ஹாஸஹிதாய
ஸ்ரீ₃ஸ₃3₃நாராயணாஹய
ய ந₃: ।

ஸு₃ர₃வி₃பு₃காஸகாயந₃: ।
ஸு₃ர₃ந₃3₃வி₃ஹாயந₃: ।
3ி₃ர₃வி₃பாய ந₃: ।
உ₃ர₃ர₃ய ந₃: ।

ஹ₃தி₃வ₃த₃யாய ந₃: ।
நெ₃த்ரா₃ந₃க்ராய ந₃: ।
3₃ந₃3₃ந₃யாய ந₃: ।
3₃நி₃நாயாய ந₃: ।

வி₃ஷ₃வெ ந₃: ।
க்ஷ₃த₃க்ஷி₃ணெ ந₃: ।
3ெ₃வ₃தாநா₃ 3ெ₃வ₃தாய
3₃ணி₃3₃ந₃3₃நி₃நா₃வி₃தாய
க்ஷ₃வா₃வி₃தாய ந₃: ।
ஹிரண்ய₃ஹணய₃காய
ஹிரண்ய₃ஹணெ ந₃: ।
ஹாமிஸயாய ந₃: ।

3ெ₃வ₃நெ₃த₃ஸ₃ஹி₃தாய ந₃:
3ெ₃வாய ந₃: ।
தி₃த₃வ₃ஸி₃தாய ந₃: ।
ஜ₃நா₃3₃நாய ந₃: ।

3ெ₃வ₃தீ₃த₃த₃ஸி₃தாயந₃:
3ெ₃வ₃ர₃க்ஷ₃காய ந₃: ।
ஸ₃வ₃3₃நா₃க்ஷ₃காய ந₃: ।

ஹ₃வ₃தெ ந₃: ।
நாராயண₃3ெ₃வாய ந₃: ।
ஹ₃3₃3ெ₃வாய ந₃: ।
ர₃ஸு₃ராய ந₃: ।

ஸ₃3₃3₃3₃யாரிணெ
வ₃ந₃3₃3₃ ந₃: ।

ஸ்ரீ₃3₃3₃3₃3₃ய
3ெ₃3₃3₃3₃3₃தாய
வீ₃தா₃வ₃ய₃ராய ந₃: ।

ஸ்ரீமொஷீ ஸாஷ்டா தாஸதநாபோவணி : 1

ஷெவாய நம: ।

கிரீடிகுடொஹாயநம: ।

நீயெவாய நம: ।

உஜாராஹாய நம: ।

ஹயபுணாய நம: ।

மொஷீ ஸாய நம: ।

ஷெவஷெவாய நம: ।

ஹவதெ நம: ।

நந்மொவஸுதாய நம: ।

ஸஜாநநாவஹாய நம: ।

ஸஜுதவாவஹாய நம: ।

ஸ்ரீஜாநாஜாவாய நம: ।

ஷெவதாய நம: ।

ஹவதெ நம: ।

மொஷீ நாயாய நம: ।

ஸ்ரீஹாலாநீஸதஸ்ரீஸஜநாராயணவாஸஹனெநம:

திருக்கோட்டியூர் திவ்வியதேச விஷயமாய்
ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த பாசுரங்கள்.

முதலாயிரம் பெரியாழ்வார் திருமொழி முதற்பத்து
முதலாவது திருமொழி முதற்பாட்டு
கலிவிருத்தம்.

வண்ண மாடங்களுக்குழ், திருக்கோட்டியூர்
கண்ணன் கேசவன், நம்பிபிறந்தனில்,
எண்ணெய் சுண்ண மெதிரெதிர்தூவிட,
கண்ணன் முற்றம், கலந்தள றுயிற்றே.

(க)

மேற்படி பத்தாவது பாட்டு.

செந்நெலார் வயல் சூழ், திருக்கோட்டியூர்,
மன்னு நாரணன், நம்பிபிறந்தமை,
மின்னுநூல், விட்டுசித்தன் விரித்த, இப்
பன்னுபீடல் வல்லார்க், கல்லை பாவமே,

கலித்தாழிசை.

மேற்படி பெரியாழ்வார் திருமொழி ச-வது பத்து ச-வது திருமொழி

ஆமையின் முதுகத்திடைக் குதிகொண்டு, தூமலர் சாடிப்போய்,
தீமை செய்திளவானைகள் விளையாடுநீர்த் திருக்கோட்டியூர்,
நெமிசேர் தடங்கையினுனை நினைப்பிலாவலி நெஞ்சடை,
பூமிபாரங்களுண் ணுஞ் சேரற்றினைவாங்கிப் புல்லைத்தினிமினே.

பூதமைந்தொடுவேள்வியைந்து, புலன்களைந்து பொறிகளால்,
 னாதமொன்றுமிலாத, வண்கையினூர்கள் வாழ்திருக்கோட்டியூர்,
 நாதனைநரசிங்கனை, நவின்றேத்துவார்களுழக்கிய,
 • பாதனூளிபடுதலா, விவ்வுலகம் பாக்கியம் செய்ததே. (6)

குருந்தமொன்றொசித்தானெடும் சென்று, கூடியாடிவிழாச்செய்து,
 திருந்துநான்மறையோ, ரிராப்பகலேத்திவாழ் திருக்கோட்டியூர்,
 கருந்தடமுகில் வண்ணனைக் கடைக்கொண்டுகை தொழும் பத்தர்கள்
 இருந்தவூரிவிருக்கும்மானிட, ரெத்தவங்கள் செய்தார் கொலோ

நளிர்ந்தசீலன் நயாசல, னபிமான ஆங்கீர, நாடொறும்
 தெளிந்தசெல்வனைச்சேவகங்கொண்ட; செங்கண்மால் திருக்கோட்டியூர்
 குளிர்ந்துறைகின்ற, கோவிந்தன்குணம்பாடுவாருள்ளநாட்டினுள்
 விளைந்ததானியமு, மிராக்கதர்மீதுகொள்ள கிலார்களே. (8)

கொம்பினூர்பொழில்வாய்க்குயிலினம்கோவிந்தன்குணம்பாடுசீர்
 செம்பொனார்மதிள்குழ், செழுங்கழணியுடைத்திருக்கோட்டியூர்
 நம்பனைநரசிங்கனை, நவின்றேத்துவார்களைக் கண்டக்கால்,
 எம்பிரான்றனசின்னங்க, ளிவரிவரென்றுசைகள் தீர்வனே. (9)

காசின்வாய்க்கரம் விற்கிலும், கரவாது மாற்றிலி சோறிட்டு,
 தேசவார்த்தை படைக்கும், வண்கையினூர்கள் வாழ் திருக்கோட்டியூர்,
 கேசவாபுருடோத்தமா, கிளர்சோதியாய் குறளாவென்று,
 பேசுவாரடியார்க, ளெந்தம்மைவிற்கவும் பெறுவார்களே. (10)

சீதரீர் புடைசூழ், செழுங்கழணியுடைத் திருக்கோட்டியூர்,
 ஆதியானடியாரையு, மடிமையின்றித் தொழுவாரையும்,
 கோதில்பட்டர் பிரான், குளிர்புதுவை மன்னிட்டுசித்தன்சொல்
 னதமின்றியுரைப்பவ ரிருடகேசனுக்காளரே. (11)

திருமங்கை மன்னன் அருளிச்செய்த
பேரிய திருமொழி கூ-வது பத்து டி-வது திருமொழி
ஆசிரியத்துறை

எங்குளெம்மிறை யெம்பிரா, னிமையோர்க்கு நாயகன், ஏத்தடியவர்
 தங்கள் தம்மனத்துப்பிரியாதருள் செய்வான், [கொளி,
 பொங்குதண்ணருவிபுதம்செய்யப், பொன்களேசிதறுமில்ங்
 செங்கமலமலரும், திருக்கோட்டியூரானே. (1)

எவ்வநோய்தவிர்ப்பா, னெமக்கிறை யின்னகைத்துவரவாய்
 செவ்விதோயவல்லான், திருமாமகட்கினியான், [நிலமகள்
 மௌவல் மாலைவண்டாடும், மல்லிகை மாலையோடு மணந்துமா
 தெய்வநாதவரும், திருக்கோட்டியூரானே. [ருதம் (2)

வெள்ளியான் கரியான், மணி நிறவண்ணன் விண்ணவர் தமக்
 [கிறை, எமக்
 கொள்ளியானுயர்ந்தா, னுலகேழு முண்டு மிழந்தான்,
 துள்ளுநீர்மொண்டுகொண்டு, சாமரைக்கற்றை சந்தனமுந்திவந்
 தெள்ளுநீர் புறவில், திருக்கோட்டியூரானே. [தசை (3)

ஏறுமேறியிலங்கு, மொண்மழுப்பற்று மீசைற்கிசைந்து, உடம்பி
 கூறுதான் கொடுத்தான், குலமாமகட்கினியான், [லோர்
 நாறுசெண்பகமல்லிகை மலர்புல்கி, யின்னிளவண்டு, நன்னறும்
 தேறல் வாய்மடுக்கும், திருக்கோட்டியூரானே. (4)

வங்கமா கடல்வண்ணன், மாமணிவண்ணன் விண்ணவர்கோன்,
 தொங்கல் நீண்முடியான், நெடியான் படிகடந்தான், [மதுமலர்த்
 மங்குல்தோய் மணிமாவொண்கொடி, மாகமீதுயர்ந்தேறி,
 திங்கள் தானணவும், திருக்கோட்டியூரானே. [வானுயர், (5)

காவலனிலங்கைக்கிறை கலங்கச், சரஞ்செலவுத்யது மற்றவன்
 ஏவலம் தவிர்த்தா, னென்னையாளுடை யெம்பிரான்,
 நாவலம்புவி மன்னர்வந்துவணங்க, மாலுறைகின்ன திங்கென,
 தேவர் வந்திறைஞ்சும், திருக்கோட்டியூரானே. (6)

கன்றுகொண்டு விளங்கனியெறிந்து, ஆநிரைக்கழிவென்று கா
 நின்றுகாத்துகந்தான், நிலமாமகட்கினியான், [மழை
 குன்றின் முல்லையின்வாசமும், குளிர்மல்லிகை மணமுமனைந்து,
 ன்றல் வந்துலவும், திருக்கோட்டியூரானே. [இளந், (7)

180019

LA

9-92